

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' ἄλλων ἀρχόντων τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἰς προκλήρωται δι' ἔν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΔΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι: λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθῆναις
Ὁδὸς Ἀδύλου, 117, ἔναντι Χρυσοπηλακιστρῆς.

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7ος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 13 Μαΐου 1900

Ἔτος 22^{ον}.—Ἀριθ. 20

ΤΑΞΙΔΙΟΝ ἈΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ Ἡ ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ (Συνέχεια ἴδε σελ. 156.)

«Οἱ πρῶτοι ἀστρονόμοι, διὰ τὴν παρατηρήσιν τὸν οὐρανὸν δὲν μετεχειρίζοντο τίποτε ἄλλο, ἐκτὸς τῶν ὀφθαλμῶν τῶν. Καὶ αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς παρατηρήσεως διήρκεσε μέχρι τοῦ Γαλιλαίου, ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ πρῶτος ἀνθρώπος, ὁ παρατηρήσας τὸν οὐρανὸν μὲ τηλεσκόπιον. Πόσον ἐξέχουσαν καὶ διακρηπῆ θέσιν θὰ καταλάβῃ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος ὁ Γαλιλαῖος, ὅταν αἰ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν κερδίζοντες τὴν δόξαν τῶν, υποχωρήσων πρὸ τῶν ἀληθῶν κατακτητῶν, τοὺς ὁποίους σοὺ ἐδίδασα, ὅπως εἶνε ὁ Νεύτων καὶ ὁ Γαλιλαῖος!

Πρόσθετε δὲ εἰς τὸς ἰδιοτροπίας τῆς τύχης Ὁ Γαλιλαῖος, ὁ μεγαλοφυῆς αὐτὸς ἀνὴρ, τοῦ ὁποίου αἱ ἀνακαλύψεις τὸσον ἐχρησίμευσαν εἰς τοὺς μετ' αὐτόν, δὲν δύναται νὰ ὑπερηφανεῖται διὰ τὸν μεγαλῆτερον τίτλον τῆς δόξης του, διὰ τὸ μαγικὸν του τηλεσκοπίου, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευσεν εἰς αὐτὸν διὰ τὴν ἴδῃ εἰς τὸν οὐρανὸν πράγματα διατελοῦντα κεκρυμμένα μέχρι τῆς ἐποχῆς του. Τὸ μουσικὸν τοῦ τηλεσκοπίου, ὅχι, δὲν εὗρεν αὐτὸς.

— Πότις λοιπόν;
— Ὑπερηφανεύου! παιδίον τῆς ἡλικίας σου.

Δὲν εἰμπορῶ νὰ σοὺ ἐρημνεύσω ὅλα διὰ μιᾶς, Κωστάκη μου! ἀλλὰ γνωρίζεις καλῶς εἰς τί χρησιμεύουν τὰ τηλεσκόπια. Μεταχειρίζονται αὐτὰ διὰ νὰ βλέπουν τὰ πολὺ μακρὰν πράγματα, ἐνῶ μεταχειρίζονται ἄλλα παρόμοια ὄργανα, τὰ μικροσκόπια, διὰ νὰ βλέπουν μεγάλα τὰ πολὺ πλησίον ἔννοιαις δὲ δι-

εἰς τὰ μικροσκόπια καὶ τὰ τηλεσκόπια δὲν θέτουσι τοῦ αὐτοῦ εἴδους ὕψους. — Πρὸ πόσου χρόνου μεταχειρίζονται τοιαῦτα ὄργανα;
— Φαίνεται ὅτι ἐγνώριζαν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ 12^{ου} αἰῶνος· μάλιστα μερικοὶ διατείνονται, ὅτι εἰς τοὺς Κινέζους ὀφειλομένη τὴν ἀνακάλυψιν τῶν. Ἄλλ' ἄρες με νὰ ἐξακολουθήσω.

Λοιπὸν κατὰ τὸ 1609, εἰς ὀλλανδοῦσι, υἱὸς διοπτροκόλου, διὰ νὰ διασκεδάσῃ, ἔκαμε τὸ ἐξῆς παιγνίδιον πρὸ τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ πατρὸς του: ἔθεσε δύο φακοὺς διαφόρους, τὸν ἕνα πρὸ τοῦ ἄλλου εἰς τινὰ ἀπόστασιν, καὶ παρατήρει δι' αὐτῶν, ὅποτε ἀφῆνης μὲ μεγάλην του ἐκπληξιν εἶδεν ὅτι, ὅταν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐβλεπε τὰ μακρὰν εὐρισκόμενα ἀντικείμενα, ταῦτα ἐπληθίσαν ἐπαισθητῶς. Ἐσπευσε νὰ εἴπῃ τὴν παρατήρησίν του εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν καὶ πάντες ἔμειναν ἐκστατικοὶ ἐξ αὐτῆς· ἀλλὰ δὲν ἐπροχώρησαν περισσότερο. Εὐτυχῶς ὁ θόρυβος διὰ τὸ περίεργον αὐτὸ πρᾶγμα ἔφθασεν εἰς τὰ ὦτα τοῦ Γαλιλαίου, ὁ ὁποῖος ἤρχισε δι' ἑαυτὸν ἐκ νέου τὸ παιγνίδιον τοῦ μικροῦ Ὀλλανδοῦ· συγχρόνως ὁμοῦς ἐτελειοποιεῖ ἀδιακόπως αὐτὸ. Ἐπὶ τέλος κατέληξεν εἰς τὸ νὰ θέσῃ τοὺς δύο φακοὺς εἰς τὰ δύο ἄκρα σωληνός, καὶ ἔστρεψε τὸν σωλήνα τοῦτον πρὸς τὸν οὐρανὸν· κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀνεκάλυψε τὸ τηλεσκόπιον, ἢ τὴν ἀστρονομικὴν διόπτραν, ὅπως τὴν ὀνομάζουν.

Ἄλλὰ δὲν ἦτο πολὺ ἰσχυρὰ ἡ πρώτη αὐτῆ διόπτρα· δι' αὐτῆς δὲν ἐφαίνοντο τὰ πράγματα καλλιτέρα παρὰ μετὰ τὰ σημερινὰ διόπτρα τοῦ θεάτρου. Ἄλλὰ καὶ πάλιν ὅπως ἦτο ἡ διόπτρα ἐκείνη, ἐδίδασκεν ἀμέσως εἰς τὸ Γαλιλαῖον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἦτο δυνατόν νὰ μαντεύσῃ. Ἐβλεπεν εἰς αὐτὸν τὴν Ἀφροδίτην, ἔχουσαν τὸ σχῆμα τοῦ μηνίσκου, τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ ἡ Σελήνη κατὰ τὸ πρῶ-τέταρτόν της. Ἀπὸ παρατηρήσεως εἰς παρατηρήσιν, κατώρθωσεν ἐπὶ τέλους νὰ πεισθῇ ὅτι ὁ Ἐσπερος καὶ ὁ Δούγερνός

«Ἔθεσε δύο φακοὺς, τὸν ἕνα πρὸ τοῦ ἄλλου...» (Σελ. 169 στήλ. γ')

Ῥόδου μὲ τὸν Κωνσταντ. Γ. Παπᾶν — τὸ Μαρτεῖον τῆς Δεσφιδίας μὲ τὸν Ἀστέρην τῆς Βέγα καὶ Μέδωνα — ὁ Ἀστροποταμίτης μὲ τὴν Βασίλειαν τῆς Ἐρήμου καὶ Ἐλένην Ν. Καραπούλου — ἡ Ἀρθοπαλις τῆς Βερόνης μὲ τὴν Εὐλιβρινὴν Φίλιαν καὶ Νικόλαον Παπαγεωργίου — ἡ Κλαίη Μαργαρίτα μὲ τὴν Μουσικὴν Φανήν, Τριανταφυλλέον Κάρπον καὶ Κουκουρῆον — ὁ Τρομερὸς Γίγας μὲ τὴν Γαλλικὴν Σημαίαν, Γουλιέλμον Τέλλον καὶ Ῥόδον τῆς Ἀδῆς — ἡ Ὁυρανία Ἀναστασιάδου μὲ τὴν Καρδίαν Μουσικὴν, Λεμονιάτι-κην Διακάδαν καὶ Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας — ἡ Θερμὴ Βροχὴ μὲ τὴν Ἀνθρά τῆς Τερ-ψιδίας, Τριανταφυλλέον Κάρπον καὶ Κω-μωδιὰν τῆς Ζωῆς — ἡ Μοῦσα Θάλεια μὲ τὸ Κάτοε Βρίστον, Ἀρκαδιὸν καὶ Ἀρλεκίνον — ἡ Μενεξεδένια μὲ τὸν Ἀδελφὸν τῆς Ταῦ-ρέτης, Πικ Νικ καὶ Ἐθμα τῆς Σαλαμίνας — ὁ Ἄβελ μὲ τὸ Ταπεινὸν Ἴον, Ναυαρχον τῆς Βασιλείας καὶ Ἀνοιχτὴν Καρδίαν — ὁ Πεντασήμερος Καρχαρίας μὲ τὸν Ἀδερφόν, Ἀδελφὸν Στροβοκάμηλον καὶ Ἐλένην Ρού-φον — ἡ Χαμένη Εὐτυχία μὲ τὴν Ναυτοπού-λαν — ἡ Ἀλκων τοῦ Βοσπόρου μὲ τὸ Ἐαρ-τῶν Καρδίων καὶ Ἐνα Λιωνάκι — ὁ Ἀσπιά-δαλις μὲ τὸ Ἦσυρο Ἀεράκι, Κηματίουσαν Θά-λασσαν καὶ Ἀνδαλουσίαν — ἡ Ἀποτάσα Ἐλ-πίς μὲ τὴν Μενεξεδένιαν, Μενεξεδένιο Μπου-κετάκι καὶ Ἀργυρῶν Συρίκταν — ἡ Ἀπότο-μος Ἀκτὴ μὲ τὸ Μέλι τοῦ Ἰμπετόν — τὸ Τροχαγερὸν Ἀρχαβί μὲ τὴν Ῥομαντικὴν Καρ-δίαν, Καρδίαν ὑπὸ Πέτραν καὶ Γλυκεῖαν Ἐλ-πίδα — ὁ Σ. Α. Πνευματικὸς μὲ τὴν Βασί-λισσαν τοῦ Χρυσῶ, Ἀκτινοβόλον Σελήνην καὶ Διοπτροφροσῶν.

Ἄπὸ ἑνα γλυκὸ φιλᾶκι στέλλει ἡ Διάπλα-σις πρὸς τοὺς φίλους της: Ἀστροποταμίτην ([E] διότι μου ἤρσεν ἡ εἰκὼν) Συρανοῦ δὲ Μπερσεράκ (σ' εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὸ ἐσπᾶ-θωμα) Ἄρριον Φιλοσοφίδη (εὐχαριστῶς δέχο-μαι τὴν ἀδελφὴν σου καὶ τῆς ἐγκρίνω σημερον ψευδώνυμον) Μενεξεδένιο Μπουκετάκι καὶ Γλυκεῖαν Καρδίαν (εὐχὴ διὰ τὴν πατριωτικὴν ἐπιστολήν, πού μου ἐγράψατε μαζί) Ἐ-ξέδραν Παροῶν (θερμᾶς εὐχαριστίας διὰ τὸ ἐ-σπᾶθωμα) Ταῦρέτην ([E] διὰ τὴν κραιωμέ-νην ἐπιστολήν· τὰ τετράδια μάλιστα «πὺ ἐκα-τείδευσαν ἔτῃ Μαύρῃ Θάλασσᾳ» μετὰ τὸ ἀναπο-δογύρισμα τοῦ μελανοδοχείου, ἀξίζουν δὲ τῇ: Ἀστέρην τοῦ Βέγα (δὲν μου ἐφάνη καλὰ διατυ-πωμένον· θὰ ἤθελα κατὰ καλλίτερον διὰ τὴν πε-ρίστασιν) Κανκασιανὴ (ἐλαβα τὴν ἐπιστολήν σου, καὶ ἐθαύμασα τὴν ὑπόμωρὴν πού εἶχες νὰ ἀπερ-ῆς τὰ ἔθνημα) Μαργαριτοφρόν ([E] ἀλή-θεια, θὰ ἦτο ἔξοχον τὸ θέαμα, ἂν καὶ τὰ Παρ-θεναγωγεία ἔκαμναν τὰς ἐξετάσεις τῆς Γυμνα-στιῆς εἰς τὸ Στάδιον· διότι καὶ τὰ κορίτσια γυ-μνάζονται τελείως, ὅπως καὶ τ' ἀγόρῃ· ἀλλὰ καλλίτερα πού δὲν ἔγινε τὴν αὐλήν τοῦ Σχο-λείου τὴν εὐρίσκω σεμινοτέραν, καταλληλοτέραν διὰ τὰ κορίτσια) Ἐλπίδα τῶν Δουτυγῶν (φυ-σικὰ, παραλείπω ἀπὸ τὰς προτάσεις τὰ ὄνοματὰ ἐκαίνων, οἱ ὁποῖοι εἴτε δὲν εἶνε συνδρομηταί, εἴτε δὲν ἀνταλλάσσον Μ Μυστικὰ) Ἰμπετόν Ἰε-ρακα (ἔστειλα) Ῥόδον τοῦ Ἀπριλίου (Βρα-βείον ἐστάλη, μὲ μίαν σημείωσιν) Νικόλαον Θ. Νικολαΐδην (τὸ τελευταῖον μνηστέριον τοῦ Βέρν «Διαθήκη Ἀλλόκοτος» ἐδημοσιεύθη εἰς μίαν ἐφημερίδα, ὅπως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ το δημοσι-εύσω καὶ ἐγώ· ὁ Βέρν ἐκδίδει κατ' ἔτος ἕν μνη-στέριον· ἂν τὸ ἐφρτεῖνόν του εἶνε κατάλληλον, — δὲν το ἀνέγνωτα ἀκόμη, — θὰ το δημοσιεύσω τοῦ χρόνου) Πενθοῦσαν Καρδίαν (ὡραία τὰ Παι-δικὰ Πνεύματα καὶ νὰ στέλλῃς πάντοτε τὸ σπι-τικὸν σὲ ἀνασπᾶται· [E] δι' ὅσα γράφεις περὶ Ἀστρονομίας) Ναυτην τοῦ Ἐξέλιου, Χιονό-λενον Περιστερῶν (ἔστειλα· χαίρω πολὺ πού ἔγινες καλῶ) Ἐθρικὸν Ἰμπετόν (ναί) Ναυ-τοπούλαν τῆς Ἀρδρον (φέτος δὲν ἦτο συνδρο-

μήτριά μου ἡ ἀτυχὴς Κατίνα Ράλλια· ἀλλὰ δὲν μ' ἐλύπησεν ὀλιγοτέρον ἡ ἀγγελία τοῦ προφύρου της θανάτου) Δεσφιδάλιν (ἔ, αὐτὸ εἶνε μου-σικὸν τοῦ γραφείου μου· δὲν εἰμπορῶ νὰ σοὺ εἰπῶ εἰς τί χρησιμεῖ) Εὐλιβρινὴ Φίλιαν, Κόκκινην Ἐσοχὴν (λοιπόν, εὐχαίμαι καλὴν ἐ-πιτυχίαν εἰς τὰς ἐξετάσεις) Φανὴ τῆς Σηρᾶς (εὐ-χαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐνεργείας διὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς, ὁραίη: ἕκαστος νὰ σημειώσῃ τὴν ἀληθῆ ἡλικίαν του, διὰ νὰ τον κατατάσῃ ὅπου πρέπει· τὸ νὰ σημειώσῃ μικροτέραν ἢ μεγαλῆτε-ραν ἡλικίαν, εἶνε ἀπάτη μὴ ἐπιτρεπομένη διὰ κα-νένα λόγον) Κατάραν (μὰ ὁ Κανονισμὸς δὲν λέγει δὲ ἄλλᾶσων διευθύνων πληροῖσι 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἴκαν ταίαν; ἡ ἰδέα σου εἶνε ὀρθή, καὶ ἐ-πικυβεῖται ἀνεκτικῶς) Νικόλαον Κ. Δεσφιδά-λιν ([E] διὰ τῆς ζωῆς ἀνὴρ περιγραφῆς) τὸσον γενναῖος λοιπὸν εἶνε ὁ φίλος μας Ἀγγουρολο-γιώτατος; εὐγὲ του!) Νεαρόν Μουσικὸν (βε-βαίως· ἂν εἶνε γαλλικὴ ἢ ἀγγλικὴ, στείλει τὰ τετρά-δια ἔχουσι ἐκπτώσιν) Πρῶτον Φύλαρον Ψε-τακὸν (αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν ἐκατάλαβα γρὺ!) Κόρην τοῦ Σερμαῖνος (ἐλπίρησαν ὅλα· διάβασε ἄλλην μίαν φορὰν τὸν Κανονισμὸν, διὰ νὰ συμ-πληρώσῃς τὰ τετράδια καλλίτερα) Ἐλληνομαθὴ Ἀμερικανόπαιδα, Πόλλαν Μαζούρακ (σὲ συλλυποῦμαι διὰ τὸ δυστύχημα τῆς Λουλουῆς· βέ-βαια καλὸν καὶ ἀπᾶνθρωπος ἦτο ἐκεῖνος πού σοὺ τὴν ἐφαρμάκωσε, ἐν ᾧ τὸ καίμενον τὸ σκελί ἦτο τόσῳ καλὸν καὶ δὲν ἐπείραξε κανένα· σὲ παρη-γόρησεν ὀλίγον ἡ ἱστορία τῆς «Σπίδας») Σέλευνον τὸν Κεραυνὸν (βεβαίως αὐτὸς ἦτο ὁ λόγος πού δὲν ἀπάντησα, διότι θὰ ἐπέλαβα τὴν ἐπ' στολήν σου διὰ λύσει, ἂρ' οὐ ἦτο ἐπὶ λυσισχάρτου, καὶ θὰ τὴν ἔδωσα εἰς τὸν Ἀνανίαν· εἰς τὴν ἐρωτήσιν σου ἀπαντῶ ναί, ἂρ' οὐ μάλιστα δὲν εἶχον δημοσι-εύσῃ αἱ λύσεις) Περίλυπον Ὀργανὴν (εὐχα-ριστῶς δέχομαι ἀπὸ σημερον καὶ τοὺς δύο· τὰ ψευδώνυμα εἰς τὴν οἰκίαν στήλην) Φασουλά-κην (τὰ ἔλαβα ὅλα) Ἀπόγονον τοῦ Κάσπ (ἐλπίζω λοιπὸν νὰ σε γνωρίσω τὸ ἐρχόμενον φθι-νόπορον) τὸ νέον Π. Πνεῦμα ἀόλου ὠραίωτερον ἀπὸ τὸ πρῶτον) Κρητικὴν Κάστανον (μού στέλλεις Ἀσκήσεις; δὲν εἶδες λοιπὸν τὸν Καν-ονισμὸν!) Μουσικὴν Φανήν (θὰ το δημοσιεύ-σω εὐχαριστῶς· ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ νὰ περιμεί-νης μίαν ἢ δύο ἐβδομάδας ἀκόμη, διὰ νὰ μὴ ἔλθουν αἱ προτάσεις ἀλλεπάλληλοι· εἰς τὰ τετρά-δια νὰ ἐσωκλείης δεκάδελτον γραμματόσημον) Ἡλιον τῆς Ἀδῆς (αὐτὸ εἶνε περιέργον τὴν ἰδίαν ὥραν τὴν ἴδιον ὅρα· πῶς γίνεται λοιπὸν ἄλ-λοι συμπόλιται σου νὰ τα λαβῆνουν ἐνωρί-τερα;) Ἀγριναιὰν Ἀθηναῖν ([E] διὰ τὴν τό-σον εὐχλωτέρον ἐπιστολήν σου· ἀλλὰ... σοὶ σε φέρει τὸ φέρον, φέρου καὶ φέρε!) Κεραμυδό-γατον, Ἀγρίαν Περιστερῶν (ἔ, ἔ, καὶ τοῦ χρόνου!) Μᾶρς (καὶ σὺ δὲν ἐδιάβασες Ὀδη-γόν, ἂρ' οὐ στέλλῃς Ἀσκήσεις) Γλυκὴ Φιλί-α (σὲ ἀνασπᾶται ὅλοι· πρόσθετε λοιπὸν νὰ μὴ ἐναγελασθῆς) Κιχλᾶν ([E] διὰ τὴν περι-γραφήν τῆς ἀπονομῆς τῶν Βραβείων) Ἐλλη-νίδα τοῦ Βορᾶ κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 29 Ἀ-πριλίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 19 Ἰουνίου.

Ὁ χρόνος τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ δὲν νὰ γράφωσι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιστέων, πηλοῦται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

Νέος Διαγωνισμὸς Λύσεων.
Κατὰ τὰνωτέρω προκηρυχθέντα, ἀπὸ τοῦ πα-ρόντος φυλλάδιου ἀρχεῖται ὁ νέος 64^{ος} Διαγωνι-σμὸς τῶν Λύσεων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

254. Λεξιγράφος.
Ἄν ἐνωθῇ μὴ πρόσθεσις μαζί μ' ἕνα στοιχεῖο, Ἀρχαία πόλι Ἰταλικὴ θὰ κάμουμε τὰ δύο.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ροβέρτου Γισκάφου [E]

253. Συλλαβογράφος.
Εἰς ἕνα τόνον μουσικῆς Ὀρχήστρα, ὧ φίλοι μου, Πῶς γυναικίειον ὄνομα Ἐπρόφεραν τὰ χεῖλη μου.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἰακωβοῦ τῶν Συνδρομητῶν [E]

256. Στοιχειόγράφος.
Ἄν ἀραιεθῇ τὸ Ἄξ Κι' ἀντ' αὐτοῦ τεθῇ ἔν I, Ἄρτυμ' ἀπὸ τὰ πολλὰ Κάποιος ἦρος θὰ γενῇ,
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Λοξίου [E]

257. Κυβόλεξον κεκρυμμένον καὶ ἀνεστραμμένον.
1.—Σῶμα ἀκίθαρτον, ψυχὴ καὶ καρδία ρυπαρά.
2.—Συνειδήσις ἐν σοὶ ὑπάρχει, φῶς καὶ ὀδηγός.
3.—Ἐἰς λέοντα ἢ δορὰ τὸν θύον μεταβάλλει.
4.—Ἄρης ἀπέριον ἔκτεινεν ἕνδορα.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Συμνησοπούλας [E]

258. Ἱστορικὴ Ἐρωτήσις.
Πότις ἐκ τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Ρωμῆς ἐβα-σίλευσε μόνον δύο ἔτη, ἀποθανὼν ἐν ἡλικίᾳ 41 ἐτῶν;
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανθῆρος Οὐρανοκλήους [E]

259. Σύνθεσις Λέξεων.
Νὴ συναρμολογηθῶν καταλλήλως αἱ κάτωθι συλλαβαί, ὥστε νὰποτελέσουν πέντε ψευδώνυμα συνδρομητῶν τῆς Διαπλάσεως:
ve-rou-θo-me-la-της-μου-δος-ve-ρω-χε-ρα-της-πω-ρις-ξε-λο-αν-νοι-ελ-τη-δε-ρος-α-λις-ου-δε-νης-φι-α-ν-θε

240-242. Τριπλοῦν Μαγικὸν Γράμμα.
Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ δύο ἄλλων, πάντοτε [τῶν αὐτῶν, νὰ σχηματισθῶν ἄλλα τόσαι λέξεις. Κατόπιν, ἐκ τῶν νέων τούτων λέξεων, τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων, δι' ἄλλων δύο, πάντοτε τῶν αὐτῶν, νὰ σχηματισθῶν ἄλλα τόσαι λέξεις. Τὸ αὐτὸ ἐπανάλαβε καὶ τρίτην φορὰν.]
Εἰκῶν, λαγῶν, βρέχω, ἐρωτῶ, δόσις.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Σοφοῦ Πεντακῶ [EE]

243. Φωνηεντόλιπον
λγς-π-φρ-ν-τρ-β-κκ-τς-κφλ-τ
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἀγγουρολογιωτάτου [E]

246. Γρῆφος.
1
6
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Θεογένους [E]

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Βιβλία περιέχοντα τεμάχια κα-τάλληλα πρὸς ἀπαγγελίαν ἢ παράστασιν, εἰς σχολι-κάς καὶ οικογενεια-κάς ἐορτάς.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ:

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ Η. ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ
(Ἀριστοῦ Εἰμαγμένον.)

ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ
ΣΕΙΡΑ ΠΡΩΤΗ, περιέχουσα 13 Διαλό-γους. Τιμᾶται φρ. 1, 20.

ΣΕΙΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ, περιέχουσα 10 πατριω-πικοὺς Διαλόγους. Τιμᾶται φρ. 1, 20.
Χρυσόδετα τὰ δύο τεύχη μαζί, φρ. 4.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΞΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Βιβλίον νεώτατον, περιέχον μονολόγους, διαλόγους καὶ δραμᾶτια, 15 ἐν ὅλῳ τεμάχια, ἄλλα διὰ μεγαλῆτερα καὶ ἄλλα διὰ μικρότερα παιδία ἢ κορίτσια (νηπιακά.) Τιμᾶται ἄδειον φρ. 2. χρυσόδετον φρ. 3, 50.
Εὐρίσκοντα: ἐν τῷ Γραφείῳ μας.

ελάμβανον πάσας τὰς φάσεις τῆς Σελήνης μας, καὶ διὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς λόγον, ἐπειδὴ δηλαδὴ παρουσιάζουν πρὸς ἡμᾶς τὸ ἥμισυ μέρους των, τὸ ὅποιον δὲν εἶνε πάντοτε φωτισμένον ἀπὸ τὸν ἥλιον.

— Πρέπει νὰ μοῦ ἐξηγήσης αὐτὰ καλλιτέρα! διότι, Νίτσα μου, δὲν τὰ καταλαμβάνω καλά.

— Ἡ Σελήνη κάμνει τὸν γυρὸν τῆς περὶ τὴν Γῆν εἰς εἴκοσι ὀκτῶ ἡμέρας, αἱ ὁποῖαι διακρίνονται εἰς τέσσαρα τέταρτα. Αὐτὸ δὲν εἶνε νέον πρᾶγμα διὰ σέ, ἀφοῦ πάντα τὰ ἡμερολόγια τὸ λέγουσι. Καταλαμβάνει ὅμως ὅτι κατ' αὐτὰς τὰς 28 ἡμέρας. Ἄλλοτε μὲν εὐρίσκεται ἀπὸ τὸ ἴδιον μέρος, ἀπὸ τὸ ὅποιον εἶνε καὶ ὁ ἥλιος, ἄλλοτε δὲ ἀπὸ τὸ ἀντίθετον μέρος. Ὅταν συμβαίνει τὸ πρῶτον, εἶνε ἐστραμμένον πρὸς τὴν Γῆν τὸ σκοτεινόν, τὸ ἀφώτιστον μέρος τῆς Σελήνης, καὶ λέγομεν ὅτι ἔχομεν νύκτα ἐν Σελήνῃ. Καθόλου τὴν Σελήνην εἰς τὴν δευτέραν περίστασιν ἔχει ἐστραμμένον πρὸς τὴν Γῆν ὅλον τὸ φωτιζόμενον μέρος τῆς· τότε ἔχομεν πᾶν ἡμέραν ὅσον καὶ βλέπομεν ὅλοστρογγυλον τὴν Σελήνην.

Καθ' ὅσον δὲ ἡ Σελήνη κάμνει τὸν δρόμον τῆς περὶ τὴν Γῆν, καὶ μεταβαίνει ἀπὸ τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εἶνε νύκτα ἐν Σελήνῃ, εἰς τὴν θέσιν εἶνε νύκτα ἐν Σελήνῃ, εἰς τὴν θέσιν εἶνε νύκτα ἐν Σελήνῃ, εἰς τὴν θέσιν εἶνε νύκτα ἐν Σελήνῃ.

Καθ' ὅσον δὲ ἡ Σελήνη κάμνει τὸν δρόμον τῆς περὶ τὴν Γῆν, καὶ μεταβαίνει ἀπὸ τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εἶνε νύκτα ἐν Σελήνῃ, εἰς τὴν θέσιν εἶνε νύκτα ἐν Σελήνῃ, εἰς τὴν θέσιν εἶνε νύκτα ἐν Σελήνῃ, εἰς τὴν θέσιν εἶνε νύκτα ἐν Σελήνῃ.

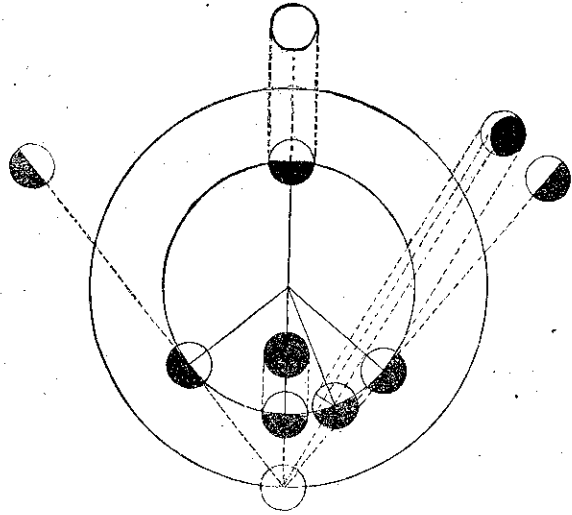
Τὰς μεταβολὰς ταύτας ὀνομάζουσι φάσεις τῆς Σελήνης· παρομοίως φάσεις παρουσιάζει ἐπίσης εἰς τὴν Γῆν καὶ ἡ Ἀφροδίτη, καὶ φαίνεται διαφορετικὴ ὅταν ἔχη ἐστραμμένον πρὸς τὴν Γῆν τὸ σκοτεινὸν αὐτῆς μέρος, ὅταν δηλαδὴ εὐρίσκεται μετὰ τοῦ ἥλιου ἐν συζυγίᾳ— ὡς πρὸς τὴν Γῆν γνωρίζεις τῶρα τί συμβαίνει ἢ λέξις αὕτη, — καὶ διαφορετικὴ ὅταν ἔχη ἐστραμμένον πρὸς ἡμᾶς τὸ φωτιζόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου μέρος, ὅταν εὐρίσκεται δηλαδὴ ἐν ἀντιθέσει, εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς τροχιάς τῆς. Ἀλλὰ τὰς φάσεις ταύτας τῆς Ἀφροδίτης δὲν τὰς βλέπομεν, διότι οἱ ὀφθαλμοὶ μας βλέπουν αὐτὴν πολὺ μικρὰν. Ἀλλ' ὁ ἀστρονόμος,

ὁ ὁποῖος βλέπει τὴν Ἀφροδίτην μεγάλην διὰ τοῦ τηλεσκοπίου του, διακρίνει αὐτὴν καὶ μνηοσιδῆ, ὅπως τὴν νέαν σελήνην, καὶ π λ η σ ι φ α η, ὅπως βλέπομεν τὴν πανσέληνον.

Ἰδοὺ λοιπὸν τί ἀνεκάλυψεν ὁ Γαλιλαῖος! Τώρα ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς αὐτὸν καὶ ἂς ἴδωμεν τί παρατήρησε μετὰ τὴν διόπτράν του.

Τὴν νύκτα τῆς 7ης Ἰανουαρίου 1610 — καὶ αὕτη ἡ ἡμερομηνία εἶνε ἀξιολογούμενος εἰς τὴν ἀστρονομίαν, — ἔκαμε διὰ τῆς διόπτρας του ἄλλην ἀνακάλυψιν, πολὺ σπουδαιότεραν ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν φάσεων τῆς Ἀφροδίτης.

Παρατήρησον τώρα καλῶς τὸν Δία εἶνε ἐν ὄλῃ τῇ λάμπει του (*) δὲν ἔχει

Αἱ φάσεις τῆς Ἀφροδίτης.

οὐδένα πλέον ἀντίπαλον εἰς τὸν οὐρανόν, ἀφοῦ ἡ Ἀφροδίτη ἠκολούθησε τὸν ἥλιον εἰς τὴν δύσιν του καὶ ἐκρύβη ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα. Νομίζεις ὅτι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διακρίνεις κάτι λαμπρὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα φαίνονται ὅτι τρόπον τινὰ πηδούν ἀπὸ τὸ σῶμά του· αὐτὰ θὰ τὰ διακρίνης καλλίτερον ἐὰν παρατηρήσης τὸν Δία μετὰ διόπτραν. Γνωρίζεις δὲ τί εἶνε;... Εἶνε σελήνηαι.

— Τί! σελήνηαι; — Ναι, ὁ Ζεὺς ἔχει πέντε σελήνας.

Ἡ πλησιεστέρη ἀπὸ αὐτὰς στρέφεται εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδων χιλιομέτρων ἀπὸ τὸν Δία, ἡ δὲ ἀπωτέρα εἰς ἀπόστασιν 1,860,000 χιλιομέτρων, εἰς ἀρκετὰ μεγάλην δηλαδὴ ἀπόστασιν ἀπὸ τὸν κεντρικὸν πλανήτην. Δὲν χρειάζεται ἰσχυρὸν τηλεσκόπιον διὰ νὰ διακρίνης τοὺς τέσσαρας ἐκ τῶν δορυφόρων τοῦ πλανήτου τούτου, ὡς ποίμινον περὶ τὸν βωσκόν.

— Αὐτοὺς τοὺς δορυφόρους ἀνεκάλυψεν ὁ Γαλιλαῖος τὴν νύκτα τῆς 7ης Ἰανουαρίου 1610;

(*) Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὁ Ζεὺς ἀνατέλλει περὶ τὴν 7 ὥραν καὶ μεσουρανεῖ περὶ τὸ μεσονύκτιον. Σ. τ. Μ.

— Το ἐμάντευσε. Κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν διέκρινε τρεῖς σελήνας περὶ τὸν Δία· τὴν ἀκόλουθον νύκτα εἰς μαθητῆς του ἀνεκάλυψε τὴν τετάρτην, τὴν δὲ πέμπτην ἀνεκάλυψε πολὺ ἀργότερα, κατὰ τὸ 1892, εἰς ἀστρονόμος ἐν Ἀμερικῇ.

Ἐνθυμήσου ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Γαλιλαίου ἐπίστευον ὅτι ἡ Γῆ εἶνε ἀκίνητος εἰς τὸ κέντρον τοῦ κόσμου, καὶ τότε ἦσαν πολλοὶ ἡ πεποιθήσεις αὐτῆς ἦτο ἐρριζωμένη, ὥστε μετὰ εἴκοσι τρεῖς ἔτη ὁ δυστυχῆς Γαλιλαῖος κατεδικάσθη ὡς διδάξας τὸ ἐναντίον, καὶ ἠναγκάσθη ν' ἀπαρνηθῆ δι' ὄρκου τὰς ἰδέας του. Ἡ Σελήνη μας τότε ἐθεωρεῖτο μοναδικὸν ἄστρον εἰς τὸν κόσμον, πλασμένον ἐπίτηδες διὰ νὰ ὑπηρετῇ ἡμᾶς. Καὶ ἰδοὺ ἐπι παρουσιάζεται πλανήτης, τὸν ὅποιον ἐνόμιζον ἀξιοκαταφρόνητον ἐπειδὴ δὲν ἐγνωρίζον πόσον εἶνε μέγας, καὶ διεκδικεῖ τὸ ἕκτακτον αὐτὸ προνόμιον τῆς Γῆς, καὶ ἀκόμη περ σῶτερον, αὐτὸς θελεῖ νὰ ἔχη οὐχὶ ἓνα ἀλλὰ τέσσαρας δορυφόρους ὅπως ἡμεῖς ἀνατροπῆ τοῦ καλαίου οὐρανοῦ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν!

Αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ Γαλιλαῖος ἐφρόνησεν νὰ εἴπῃ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἀνεκάλυψεν ἐμμήθη τὸ παράδειγμα τοῦ Κοπερνίκου καὶ ἐφόλαξε τὴν ἀνακάλυψιν δι' αὐτὸν κατὰ πρῶτον. Ἀλλ' ἐγένετο ἀνάγκη ἐπὶ τέλος μετὰ τὸν καιρὸν ν' ἀπακαλυφθῆ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐδόθη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἰσχυρὸν διὰ σκαπάνης κτύπημα εἰς τοὺς διαφανεῖς θόλους τοῦ Πτολεμαίου καὶ τὸ κτύπημα τοῦτο δὲν ἦτο καὶ τὸ τελευταῖον.

Ἀλλὰ πρὸ τοῦ νὰ προχωρήσωμεν, ἔχω κατὰ παράδοξον νὰ σοῦ εἴπω διὰ τὴν πλησιεστέρην ἀπὸ τὰς τρεῖς σελήνας, τοὺς τρεῖς δορυφόρους τοῦ Διὸς, τοὺς ὁπίους ἀνεκάλυψεν ὁ Γαλιλαῖος. Αὕτη ὀνομάζεται Ἰὼ καὶ ἀπέχει 418 χιλιάδας χιλιομέτρων ἀπὸ τὸν Δία. Ἀδύνατον νὰ διέλθῃ ποτε ἀπὸ τὸν νοῦν σου περὶ τίνας πρόκειται!

Πόσον νομίζεις χρόνον ἐξοδεύει ἡ Ἰὼ διὰ νὰ κάμῃ μίαν περιστροφὴν περὶ τὸν Δία, ὅπως ἡ Σελήνη περὶ τὴν Γῆν;

— Μοῦ εἶπες ὅτι ἡ Σελήνη εὐρίσκεται εἰς ἀπόστασιν 364 χιλιάδων χιλιομέτρων, καὶ ἔχω ἀναγνώσῃ εἰς τὸ ἡμερολόγιον ὅτι κάμνει τὸν γυρὸν τῆς εἰς 27 ἡμέρας καὶ 8 περιπου ὥρας. Ἡ Ἰὼ φυσικὰ ἀφοῦ ἀπέχει περισσώτερον, θὰ ἐξοδεύει καὶ περισσώτερον χρόνον.

— Καὶ ὅμως δὲν ἔχει οὕτως. Ἡ ἀπωτάτη, ἡ εὐρισκομένη εἰς ἀπόστασιν 1,860,000 χιλιομέτρων, ἡ Καλλιτώ, ὅπως ὀνομάζεται, κάμνει τὴν περιστροφὴν τῆς εἰς 16 ἡμέρας καὶ 16 ὥρας ἢ Ἰὼ τὴν ἰδικὴν τῆς εἰς μίαν ἡμέραν καὶ 18 ὥρας, καὶ ἡ τελευταίως ἀνακαλυφθεῖσα εἰς δώδεκα μόνον ὥρας.

— Πῶς εἶνε αὐτὸ δυνατόν; — Ὁ Ζεὺς, μετὰ τὴν ὁρμὴν μετὰ τὴν

ὁποῖαν παρασύρει τοὺς δορυφόρους του εἰς στρόβιλον περὶ αὐτὸν, ἀναγκάζει αὐτοὺς νὰ τρέχουν μετὰ διαφορετικὸν βῆμα παρὰ ἡ Σελήνην, τῆς ὁποίας τὸ βῆμα ὁμοιάζει πρὸς χελώνης συγκρινόμενον πρὸς τὴν ταχύτητα αὐτῶν. Ἡ Σελήνη κινεῖται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς περιτροπῆς τῆς Γῆς, ἀλλ' ἡ περιστροφή αὕτη εἶνε πολὺ βραδέειά ὅπως δώσῃ τὴν αὐτὴν ὁρμὴν εἰς τὴν Σελήνην, τὴν ὁποίαν δίδει ὁ Ζεὺς εἰς τοὺς δορυφόρους του. Ὁ ἰσημερινὸς τῆς Γῆς ἔχει μῆκος 40 ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων, καὶ δι' αὐτὸν τὸν δρόμον, διὰ μίαν δηλαδὴ περιστροφὴν τῆς, ἡ Γῆ ἐξοδεύει 24 ὥρας, μίαν ἀπὸ τὰς 365 ἡμέρας τοῦ ἔτους τῆς. Ὁ ἰσημερινὸς ὅμως τοῦ Διὸς ἔχει μῆκος 442 ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων. Θέλεις τώρα νὰ μάθῃς πόσον χρόνον ἐξοδεύει ὁ πελώριος αὐτὸς πλανήτης διὰ μίαν περιστροφὴν περὶ αὐτὸν; πόσον δηλαδὴ χρόνον παρέρχεται ἀπὸ τὴν μίαν μεσημβρίαν μέχρι τῆς ἐπομένης μεσημβρίας ἐπὶ τοῦ Διὸς; 9 ὥραι καὶ 55 λεπτά.

(Ἐπεται συνέχεια.) [J. Μαρέ] Α. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΟΙ ΤΑΦΟΙ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

— Ἐπιστρέφω ἀπὸ τὴν Σουηδίαν, μοῦ εἶπε μίαν ἐσπέραν ἡ Σελήνη.

Ἐἰς τοποθεσίαν, τὴν ὁποίαν περιβάλλουν σκιερά δάση ἐλατῶν, ὁ ἀρχαῖος νεκρὸς τῆς Μονῆς Βρέτα ὑψοῦται ἐπὶ τῶν μελαγχολικῶν ὄχθων τοῦ Ρῶξιν. Αἱ ἀκτίνες μου εἰσέδυσαν διὰ τῶν σιδηρῶν κινγκλίδων, μέχρι τῆς μεγάλης κρύπτῆς, ὅπου οἱ Βασιλεῖς τῆς Σουηδίας κοιμῶνται ἀπ' αἰῶνον τὸν τελευταῖον των ὕπνον ἐπὶ μαρμαρίνων κλινῶν.

Ἄνωθεν τῶν αἰωροῦνται βασιλικά στέμματα, τὰ σύμβολα τοῦ ἐπιγεῖου των μεγαλείου· ἀλλὰ τὰ στέμματα αὐτὰ εἶνε ἀπὸ ξύλον ἐπίχρυσον, ὑποβαταζόμενα διὰ ξυλίνων ἐπίσης βραχιόνων, ἐμπειρημένων εἰς τὸν τοῖχον.

Τὰ ἔντομα, οἱ σῆτες φθίζουν τὸ ὑποστῆριγμα ἢ ἀράχνην ἐκτείνει, ἀπὸ τῶν στεμμάτων μέχρι τῶν τάφων, ἰστὸν κυματίζοντα ὡς πένθιμος πέπλος, καὶ τότε βραχυβίον, ὅσον καὶ τὸ ἀνθρώπινον πένθος... Πόσον ὁ ὕπνος τῶν Βασιλέων εἶνε βαθύς! Τοὺς ἐγνώρισα ὄλους, καὶ ὄλους τοὺς εἶδα ὑπερηφάνους, ἀγερώχους, μετὰ χεῖλην δεσποτικῆν, τὰ ὁποῖα ἤρκει νὰ διανοιχθῶσιν ὀλίγον, διὰ νὰ ἀναδύσῃ τριγύρω των εὐτυχία ἢ συμφορὰ.

«Ματαιότης ματαιότητων!... Κοιμηθῆτε, ὦ νεκροί! Ἡ Σελήνη σὰς ἐνθυμεῖται, καὶ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη αἱ ἀκτίνες τῆς θὰ ἐπισκέπτωνται τὸ στενὸν σας βασιλεῖον, καὶ θισπάζωνται τὰ σκολιὰ στέμματα σας!»

[Κατὰ τὸν ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΝ]

ΕΓΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ (Συνέχεια ἴδε σελ. 161.)

Τὸν ἔκαμαν νὰ πληρώτῃ σκληρῶς τὴν ἐφήμερον εὐνοίαν τοῦ κόμητος τῆς Φλάνδρας· τὸν ἔκαμαν νὰ ὑποστῇ μυρίας ταπεινώσεις καὶ σαρκασμούς, καὶ ἐπειδὴ δὲν κατάρθωταν νὰ τον πείσουν νὰ παραιτηθῆ τῶν φιλοδόξων σχεδίων του, ὁ ἀδελφός του τὸν κατηγόρησεν ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ, — ὡς συνωμοτοῦντα δὴθεν μετὰ τῶν δυσηρεστημένων ὑποτελῶν, ἐναντίον του. Καὶ χωρὶς καὶ νάκουσῃ τὰς δικαιολογίας του, τὸν ἐξεδίωξεν ἀπὸ τὸν πύργον, καταδικάσας αὐτὸν εἰς ἀειφυγίαν.

Ὁ μήτηρ εἶδε τὸν ἀτυχεῖ ἐξορίστον ἀπερχόμενον χωρὶς νὰ δακρύσῃ, χωρὶς νὰ τῷ εἴπῃ μίαν λέξιν ἀποχαριστισμοῦ, χωρὶς ἐν νεύμα ὀϊκτου!

Διερχόμενος πρὸς τῆς λιθίνης ἐδρας, ἀπὸ τῆς ὁποίας οἱ ἄρχοντες τῆς Δαμπίερρης ἐδίκαζον ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, ἔξοριστος πρὸς στιγμὴν ἐσταμάτησεν:

— Ἐγκλιῶ τὴν δικαιοσύνην τῶν ζώντων ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης τῶν νεκρῶν!

Τοῦτο εἶπε μόνον. Καὶ οἱ πρόγονοι, τοὺς ὁποίους ἐπεκαλέσθη, τῷ ἀπέδωκαν δικαιοσύνην, τιμωρήσαντες τὸν πρωτότοκον καὶ τοὺς ἀπογόνους του.

Παρήλθον ἔτη πολλά, ἀλλ' οὐδὲν ἐξῆλειψεν ἐκ τῆς καρδίας τῆς μάμμης τὴν φοβερὰν ταύτην ἀνίμνησιν. Κύπτουσα ὑπὸ τὸ τριπλοῦν βῆρος τῆς ἡλικίας, τοῦ πένθους καὶ τῆς τύψεως, συλλογίζεται τὸν προγεγραμμένον οὐδὲν τῆς, περὶ τοῦ ὁποῖου οὐδεὶς τῇ ὠμίλησεν ἔκτοτε.

Καὶ μετὰ ὕγρους ὀφθαλμούς, μετὰ συνωμμένους χεῖρας, στρέφεται πρὸς τὴν Μάγδα καὶ ἀνακράζει παρακλητικῶς:

— Ὁμίλησε γρήγορα!... Ὁμίλησέ μου δι' ἐκεῖνον... πού σου ἔδωκε τὸ δακτυλίδι.

— Εἶνε τῶρα πολλὰ-πολλὰ χρόνια, ἤρχισε βραδέως ἡ γραῖα. Ἐπεροῦσα ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἐξήγητα φιλοξενίαν εἰς τὸν πύργον. Μ' ἔδιωξαν σάν σκυλί, καὶ καθὼς ἐγύριζα ἐστὸν κάμπο, κουρασμένη, ἔλεσινῆ, ὁ ἄρχοντας τῆς Δαμπίερρης πού ἐγύριζεν ἀπὸ τὸ κυνήγι καὶ πού τον ἐπλησίασα νὰ του ζητήσω ἐλεημοσύνην, μ' ἔσπρωξε τόσο δυνατὰ, τόσο ἄγρια, πού ἔπεσα σ' ἓναν τάφρον καὶ ἔσπατα τὸ πόδι μου.

«Ἐμμεῖνα ἐκεῖ μέσα ὦρες πολλές. Καίνενας δὲν ἐφαίνετο νὰ με βοηθήσῃ. Ἐδίωξέ με, ἔκαιγε ἀπὸ πυρετῶ τὰ αὐτιά μου ἐδοῦζαν, τὰ μάτια μου ἐθάμπωσαν, ὅταν ἐξάφνα ἀκούω μίαν γλυκεῖα φωνὴν νὰ μου μιλή μετὰ καλοσύνην...»

«Ἐνας νέος ἦτον κοντὰ μου, καὶ μου ἐσκουπίζε τὸν ἰδρώτα πού ἔβρεχε τὸ μέτωπό μου, καὶ μου εἶδε νὰ πῶ... Ἐπειτα, ἅμα εἶδε πῶς δὲν μπορούσα νὰ περιπατήσω, μ' ἐσήκωσε ἐστὶ χέρια του,

— αὐτός, ἓνας εὐγενής, ἓνας ἱππότης! — μ' ἐπήρε ὡς τὸ ξενοδοχεῖο πού ἦταν ἐκεῖ κοντὰ, καὶ εἶπε ἐστὸν ξενοδόχο:

«— Νὰ περιποιηθῆς καλά αὐτὴ τὴ γυναῖκα. Πᾶρε τὸ δακτυλίδι μου· ἄλλο τίποτα δὲν ἔχω· μὰ θὰ σε ἀποζημιώσῃ αὐτὸ καλά γιὰ τοὺς κόπους σου καὶ γιὰ τὰ ἐξοδά σου.»

«Ἐβρεγε καὶ δὲν ἐπρόφρατα νὰ τον εὐχαριστήσω. Μὰ ἡ Μάγδα δὲν ξεχνᾷ οὕτε τὸ καλὸ, οὕτε τὸ κακό.»

«Ἐβρώτσα καὶ μοῦ εἶπαν τὸνομά του: ἦταν ὁ Γουλιέλμος τῆς Δαμπίερρης, ὁ υἱός σας, πού τον ἐδιώξαν καὶ τον ἀποκλήρωσαν οἱ συγγενεῖς του.»

Ἡ μήτηρ ἐκάλυψε τὸ πρόσωπόν της μετὰ τὰς χεῖράς της.

«Ὁρκισθήκα νὰ του ἀνταποδώσω τὸ καλὸ πού μου ἔκαμε. Ὅσοι πτωχὴ καὶ ἂν φαίνομαι, ἡ φυλὴ μου ὅμως εἶνε μεγάλη, πλουσίχ, καὶ ἅμα θέλω, εἰμπορῶ νὰ εὐρω περισσώτερα χρήματα καὶ ἀπὸ τὸν πειδὸ μεγάλο πρίγγιπα τῆς χριστιανουσύνης!»

Ἐγὼ ἐνέργησα καὶ ὁ Γουλιέλμος τῆς Δαμπίερρης ἠμπόρεσε νὰ ποκτήσῃ μίαν πανοπλία βασιλικὴ καὶ ἓνα ὠρατὸ πολυλεμικὸ ἄλογο, γιὰ νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὸν κόμητα Βωδουῖνο τῆς Φλάνδρας, τὸν προστατῆ του.

«Ἀπὸ μικρὰ καθὼς καὶ ἀπὸ σιμὰ τὸν παρακολουθοῦσα, τὸν ἐφόλγα. Εἰς τὸν πόλεμον ἐδείχθη ἤρωας, ὁ Αὐτοκράτωρ ἐνθουσιάζθηκε καὶ του ἔδωσε γιὰ γυναῖκα τὴν κόρη του, τὴ Μαργαρίτα!

— Παιδί μου! ἀνέκραξεν ἡ πυργοδέσποινα, μετὰ κίνημα γαρῶς καὶ ὑπερηφανείας.

«Ἀπὸ τότε τὸν ἔλασα. Ἦταν πλούσιος καὶ εὐτυχισμένος· ἔλεγα πῶς δὲν εἶχε περὶ τὴν ἀνάγκη μου. Ἀλλὰ ἤμου ἀπατημένη! Ἐκεῖ ψηλά, ἐστὴν κορυφῆ τῆς δόξης καὶ τῆς εὐτυχίας, ἀπάντησε σάν φεῖδι τὴν προδοσίαν. Τὸν ἐδολοφόνησαν.»

Ἡ Δέσποινα τῆς Δαμπίερρης κατέπνιξεν ὀλοογυμόν.

Ἐἶχεν ἀφίτη χήρα καὶ ἓνα ὄρφανόν. Ἀλλὰ μέσα ἐστὴν ἀταξία, πού ἐπροξένησε ὁ θάνατος τοῦ Αὐτοκράτορος, ἐθάθησαν καὶ οἱ δύο, καὶ κανένας δὲν ἤξευρε τί ἀπόγιναν.

Ἐπέρασαν χρόνια.

Μία μέρα, γῆνη Προηγία, κατὰ παληόπαιδα μ' ἔστρωσαν ἐστὶς πέτρες, καὶ μ' ἔσωσεν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἓνα εὐμωροῦ παλικαρίου, πρὸ τὸ πρόσωπό του καὶ τὰ φερσίματά του μού ἐνθύμιταν πολὺ τὸν Γουλιέλμο τῆς Δαμπίερρης.

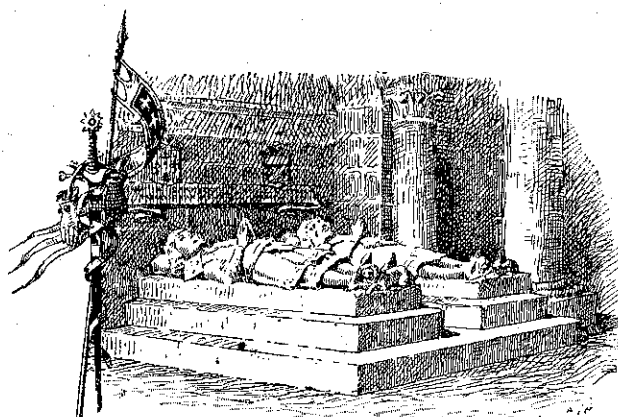
«Τὸ παιδί ἐδοῦλεσε τότε ἓνα μαχαίραδικο. Κυττάζω τὸ χέρι του, γιὰ νὰ του πῶ τὴν τύχη του, καὶ ὄλες μου ἢ ὑποψίες βεβαιώνονται. Τὸ ἀστροκό του ἔλεγε πῶς θὰ γίνῃ μέγας ἀνθρωπος. Ἐστερ' ἀπὸ λίγον καιρὸ, ἔμαθα πῶς

οι Φλαμανδοί έσήκωσαν επανάσταση και έκαμαν κόμητα τον έγγονο του Βωδουίνου, τον Γκυ της Δαμπιέρρης, το παιδί του Γουλιέλμου. Μά πως; δεν τα έμαθατε αυτά;

— Όχι.
— Πηγαίνω 'στη Φλάνδρα. Άλλοίμονό μου! εκεί μου έμελλε να ιδω το σωτήρά μου 'στα χέρια των έχθρων του! Έτοιμαζόμουν να τον γλυτώσω, όταν ο ίδιος ο Θεός μου τον έβαλε 'στο δρόμο μου, αλλά πληγωμένο, έτοιμοθάνατο!

— Άχ!
— Τον σήκωσα, τον έβαλα 'στο κάρο μου, τον έπεριποιήθηκα, του έγιάτρεψα τες πληγές του... Άλλά πού να τον πάγω; πού να τον κρύψω από τους σκληρούς έχθρούς του;

« Έβουλογιόσθηκα τη γιαγιά του 'ήλθα 'στη Βουργονία και στάθηκα 'στην Δαμπιέρρη, για να σας 'πώ: Το παιδί του παιδιού σας είνε έδω. Είνε άρρωστο, αδύνατο, χωρίς στέγη, χωρίς φωμί. Θα τον δεχθήτε, θα τον περιποιηθήτε, θα τον προστατεύετε; ή θα τον διώξετε σαν τον πατέρα του;»

« Τού επίθλητικού μνημείου, υπό τὸ ὅποιον ἐκοιμῶντο οἱ τελευταῖοι τῆς γενεᾶς τῆς. » (Σελ. 162, στ. α'.)

Ἡ εὐγενής Δέσποινα ήγήθη και έπροχώρησε πρὸς τὴν Μάγδα, άγωνιάσα:

— Και ή απόδειξις αὐτῶν πού λέγεις;

— Δέν την έχω. Οἱ Σύμβουλοι τῆς Αἰλλῆς έστειλαν τούς τέλους τοῦ νέου κόμητος εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Γαλλίας. Τὸ παιδί ὁμως πού έσωσα και πού σας φέρω, εἶνε βεβαίωτατα ὁ Γκυ τῆς Δαμπιέρρης' μου το εἶπαν τὰ άστρα, και τὰ άστρα ποτέ δέν λέγουν ψέμματα! Έπειτα εἰμπορεῖτε να τον ιδῆτε, να τον εξετάσετε, χωρίς να του εἰπῆτε ποῖα εἶσθε. Έδω θα εἶνε εξασφαλισμένος ἀπὸ κάθε κίνδυνο' και άμα γίνη καλά 'στην έντέλεια, και άμα πεισθῆτε, τότε κάμετε ὅπως θέλετε.

— Πού εἶνε; θέλω να τον ιδω.

— Δόσετέ μου δυὸ ὑπηρέτες να τον φέρωμε έδω.

Ἡ Δέσποινα τῆς Δαμπιέρρης έφερε τὴν άργυρᾶν συρίκτραν εἰς τὰ χεῖλη. Οἱ θεράποντες προσέτρεξαν.

— Να κάμετε ὅ,τι θά σας 'πῆ αὐτῆ ή γυναῖκα, διέταξε.

Μετ' ὀλίγον, εξηπλωμένος ἐπὶ φορεῖου, ὁ νεαρός άσθενής διήρχετο τὴν κινητὴν γέφυραν.

Φθάσαντες ὑπὸ τὸ παράθυρον τῆς πυργοδοσποιῆς, ὅπου ἴστατο ἀναμμένουσα,

οἱ φορεῖς πρὸς στιγμὴν έσταμάτησαν. Ἡ μήτηρ ένόμισε τότε ὅτι ὠρθώθη ἐμπρὸς τῆς ἐκδικητικῶν τὸ φάσμα τοῦ υἱοῦ τῆς, και τη έδειξε διὰ χειρονομίας ἐπιτακτικῆς τὸ ὠχρὸν και εξηντλημένον ἐκεῖνο ὄφρανον.

Και έκραγεῖσα εἰς λυγμούς, τῷ ἤνοιξε τὰς ἀγκάλας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'

Ὁ Γωλιτιέρος επανήρχετο βραδέως εἰς τὴν ζωήν. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον αἰσθήσεις του άφηνίζοντο. Ἐρχισε να έννοῇ ὅ,τι τῷ έλεγον και νάναγουρίζη τούς περιστασιζόντας αὐτόν.

Ἐν τούτοις ή μήμηρ του δέν επανῆλθεν ἀκόμη' ἀπὸ τὰς τραγικὰς του περι-

πετειάς, οὐδεμίαν διετῆρει ένθύμησιν' και αὐτὸ τὸ ὄνομα Γκυ, με τὸ ὅποιον τὸν εκάλει ή πυργοδοσποινα, τίποτε δέν τῷ ὑπενθύμιζε. Τὸ παρελθὸν εἶχεν ἀποθάνη δι' αὐτόν, και οὔτε ἴχνος του έμεινε πλέον εἰς τὸν εξησθενημένον ἐκεῖνον ἐκέφαλον.

Ἐνόμιζεν ὅτι ἀνέκαθεν εἶχε ζῆση εἰς τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον πύργον, ὅπου τὰ πάντα τῷ εφαινόντο γνώριμα και οἰκεῖα' και οὐδέν ἀνεκάλει εἰς τὴν μήμηρ, εκτός τοῦ προσώπου τῆς μάμμης, τοῦ ἐσχυμμένου έναγωνίως άνωθεν τῆς κλίνης του.

Εἶχε συνειθίση, τῶσον να την βλέπη, πλησίον του πάντοτε, κατὰ τὰς μακρὰς ἡμέρας τοῦ πυρετοῦ και τὰς ἀτελευτήτους νυκτας τῆς άγρυπνίας, ὥστε δέν ἐξεπλάγη ὅταν τὴν εὔρεν ἐκεῖ, συνελθών, και τη εἰμειδιάσεν, ὡς να τὴν εἰγνωρίζε πρὸ πολλοῦ.

Ὁ Ἀμβρόσιος, ὁ γέρων ἰατρός τῆς εὐγενοῦς οικογενείας, εἶχε διατάξη να τον άφίσουν εἰς τὴν κατάστασιν ἐκείνην τῆς λήθης. Διέγνωσεν άμέσως ὅτι εἶχεν ένώπιόν του φύσιν νευρικὴν και εὐαίσθησθητον, και εφοβείτο τὴν ἀπότομον άφύπνισιν τῆς μήμηρς, τὴν αἰφνιδίαν ἐπιδρομὴν άναμνήσεων φοβερῶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς ἐκείνης εξαντλήσεως.

Ἄλλως τε και ή Δέσποινα τῆς Δαμπιέρρης δέν δυσχερατεῖτο διὰ τὴν κατάσταση τῆς, ή ὅποια ἐξήλειφεν δλα τὰ προηγούμενα και τη απέδιδε τὸν έγγόνόν τῆς, ὡς εἰν οὐδέποτε τὸν εἶχεν ἀποχωρισθῆ.

Οὔτε ἀμφέβαλλε πλέον περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ παιδιοῦ. Ναί' ἦτο ὁ έγγονός τῆς. Μήπως δέν εἶχε τὸ εξωτερικόν, τὰς εἴσεις, τούς τρόπους γνησίου εὐπατριδου; Εὐμενῆς και συγκαταβατικῆς πρὸς τούς ὑποδεεστερούς, ἐδέχετο τὴν λατρείαν των ἀξιοπρεπῶς, με ὑφρος ἀνθρώπου συνειθισμένου να κατέχη ἀνωτέραν θέσιν. Τρυφερός και εὐλαθῆς πρὸς τὴν μάμμην του, εφέρετο πρὸς αὐτὴν με ὄλην ἐκείνην τὴν λεπτότητα και τὴν εὐγένειαν τοῦ πατρός του.

Ὅπως ἐκεῖνος, ένθουσιάζετο ἀκούων πολεμικὰς διηγήσεις, ὠνειρευέτο ἄθλα, ἀνδραγαθήματα ἱπποτικά. Ἦγε τῶρα ζωὴν ἀληθοῦς εὐγενόπαιδος, σπουδάζων ὑπὸ τὸν εφημέριον τοῦ πύργου, τὸν ὅποιον ἐξέπλητε με τὰς ταχειάς του προόδους, εξασκούμενος εἰς τὰ ὅπλα, τελειοποιούμενος εἰς τὴν ἱππασίαν.

Φύσει ἐπιδέξις εἰς ὄλας τὰς σωματικὰς ασκήσεις, αἱ ὅποια ἀπατελοῦν τὴν βάσιν τῆς άγωγῆς ἐνὸς εὐγενοῦς τῶν χρόνων ἐκείνων, εκράτει τὸ ζῆφος τελείως με τὴν λεπτὴν ἀριστοκρατικὴν του χεῖρα, και ὑπὸ τὴν βαρεῖαν πανοπλίαν ἤσθάνετο περισσοτέραν άνεσιν, ή ὁσην ἄλλοτε ὑπὸ τὸ χιτῶνιον τοῦ έργατου.

Ἄπαράλλακτος ὁ ἄρχων Γουλιέλμος! έλεγον οἱ ὑποτελεῖς, καταγορητευμένοι ἀπὸ τὸ ὠραῖόν του εξωτερικόν. Μετὴ διαφορά μόνον, ὅτι ἐκεῖνον δέν τον άκουγε κανεὶς!

Ἄπεναντίας, ὁ Γωλιτιέρος ἤρκει μόνον να ὀμιλήσῃ, διὰ να συγχωρηθῆ ἐν πταίσμα, διὰ να επανορθωθῆ ἐν ἀδίκημα, διὰ νῖνοιξῆ ή πυργοδοσποινα άμέσως βαλάντιον και καρδίαν, και να δειχθῆ ἐπιεικῆς, εὐσπλαγγχνος.

[Ἐπειτα συνέχεια.] ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΒΕΝΟΠΟΥΛΟΣ [Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ Arthur Bourliac.]

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΡΙΘΜΩΝ ΚΥΜΑΤΑ [Μῦθος Αἰσώπου.]

Ἐνας πού ἐζήτει. φαίνεται, δουλειά, Καθήμενος εἰς τὴν ἀκρογιαλιά, Τὰ κύματα τὰ γαλανὰ ἐμετροῦσε.

Μά τάχασε μετρώοντας, δυστυχῶς, Και στέκει ἀτελιπσιμένος, πού ὁ φτωχὸς Νὰ τὰ ξαναμετρήσῃ δέν μποροῦσε.

Τοῦ λέγει τότε ή Μοῖρα:— Ἄγαπητέ Τὰ κύματα πού ἐπέρασαν, ποτέ Δέν θά τα ξαναἰδῆς εἰς τὴ ζωή σου.

Λοιπὸν τὰ νέα μέτρα: Ὅ,τι περνᾷ Ἐπὸν κόσμῳ τοῦτο δέν ξαναγυρνᾷ Καὶ τοῦ κακοῦ χαλᾶς τὴν κεφαλὴ σου.» I. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΕΡΑΝΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΩΝ

Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἑλληνόπαιδας.

Ὁν Αὐγουστον τοῦ παρελθόντος έτους, ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν « ΔΙΑΠΑΛΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ » ἀρθροῖδιον φέρον τὴν ἐπιγραφὴν « Ὑωρηκτὸν δι' έράνου παιδίων. » Εἰς τὸ ἀρθροῖδιον τοῦτο ἐγένετο λόγος περὶ δύο Ἄμερικανοπαιδων, ὀπτινες, ἠλεκτρισθέντες ἐκ τοῦ ἀγῶνος ἐξ εὐ πρὸ μικροῦ εἶχεν ἐξέλθη νικήτρια ή Πατρις των, συνελαβον τὴν ιδέαν ναποταθῶσι πρὸς ὄλους τοὺς συνομήλικας ὁμοσηνῆς των, και διὰ παιδικῶ « παναμερικανικῶ » εράνου, να ναυπηγήσωσιν ἐν Ὑωρηκτῶν διὰ τὸ εἶνος των. Ἡ ἐπικλησις ἐγένεον ένθουσιωδῶς δεκτῆ' ἀπὸ πάντων γωνίαν τῆς Ἄμερικῆς ἐστάλησαν εἰσφοραί, τὸ Ὑωρηκτὸν έναυπηγήθη, ὠνομάσθη « Ἄμερικανόπαις » και προσεφέρθη εἰς τὴν Ἄμερικανικὴν Πατρίδα. Εἰς τὸν ἐπίλογον τοῦ ἀρθροῖδιου ή ΔΙΑΠΑΛΕΣΙΣ ἤρώτα « ἂν και εἰ Ἑλληνόπαιδες δέν θὰ ἤθύναντο να πράξουν κατὶ παρόμοιον »

Βαθεῖα ὑπῆρξεν ή ἐκ τοῦ ἀρθροῖδιου τοῦτου έντύπωσις' ή οὐχὶ ρητὴ και ὠρισμένη ἀλλ' ἔμμεσος και δοκιμαστικῆ, ὡς εἶπεῖν, πρότασίς μας, έτυχεν εὐθὺς άμέσως ένθουσιωδους ὑποδοχῆς ὑπὸ τῶν πολυπληθῶν φίλων τῆς ΔΙΑΠΑΛΕΣΙΣ. Δι' ἐκάστον ταχυδρομείῳ σωρεία ἐρωτήσεων εφθάνεν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας' ὥσει δὲ εἶχεν ἐπέλθη αὐτόματος συνεννόησις μεταξὺ τῶν ἐν διαφόροις ἐπικρατεῖαις και ἠπειροις άναγνωστῶν τῆς ΔΙΑΠΑΛΕΣΙΣ, μὲν προτροπὴν ἀπέτεινον πανταχόθεν, κοινήν και ὁμόθυμον: ναναλάβῃ ή ΔΙΑΠΑΛΕΣΙΣ τὴν πρωτεβουλίαν πανελληνίου παιδικῶ εράνου πρὸς ναυπήγησιν πολεμικῶ πλοίου χάριν τοῦ έθνους. Τινὲς ἐκβάλλοντες ἐν τῷ ένθουσιωσμῶ των τὴν ἀπόφασιν, ἐπισπεύδοντες ἐν τῇ εὐγενεί των άνυπομονησία δι' έργων τὴν ἐκτέλεσιν, ἀπέστειλαν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας τὰς χρηματικὰς εἰσφορὰς των, ἄλλοι δὲ πολλοὶ ἀνήγγελλον ὅτι εἶχον ἐτάμους πρὸς ἀπασιολῆν τὰς οἰκονομίας των, εὐθὺς άμα τῇ προκηρυξί τοῦ εράνου.

Ἐνώπιον τῆς τοιαύτης ὁμοθύμου προθυμίας, ή Διεύθυνσις τῆς ΔΙΑΠΑΛΕΣΙΣ δέν ἐδίστασε πλέον' ἀποβλέπουσα δὲ, ανεξαρτήτως τοῦ οἰουδήποτε ὀλικοῦ ἀποτελέσματος, εἰς τὴν μεγίστην παιδευτικὴν σημασίαν τοῦ έργου, προεκλήρυξε θαρραλέως τὸν έρανον' ἀπέτεινε δὲ πρὸς ἐκαστον τῶν συνδρομητῶν ἐγκύκλιον, δι' ἧς τούς προσενάλει ναποστείλωσι τὴν εἰσφορὰν των, ὑποδεικνύουσα εἰς αὐτούς πῶς ἐπρεπε να εργαθῶσι πρὸς ἐπίτευσιν τοῦ μεγάλου σκοποῦ.

Τότε, ἐκ τῆς Στερεᾶς και τῆς Πελοποννήσου, ἐκ τῶν νήσιων τοῦ Ἰονίου και τοῦ Αἰγαίου, ἐκ τῆς Ρουμανίας, και τῆς Ρωσίας και τῆς Αἰγύπτου και πανταχόθεν, ὅπου πάλλονται ἑλληνικαὶ καρδίαι, ἤρχισεν ἀμιλλα φιλοπατρίας' πυκναὶ εἰσέρρευσαν οἱ εἰσφοραὶ εἰς τὸ Γραφεῖόν μας' δέν ἦτο δὲ μόνον τὸ ποσὸν τὸ συγκινούν, — ποσὸν ανερχόμενον και εἰς ἐκατόν ή και πλείονας δραχμὰς, τίς οἶδε με ποίας οἰκονομίας συλλεχθῆν και διὰ ποῖα παιδικὰ ἔνετρα προσεσθέν, — ἀλλὰ πρὸ πάντων ή ψυχικὴ διάθεσις ή ἀποστελλουσα αὐτὸ' ή ιδέα τῆς ναυπηγήσεως τοῦ « Ἑλληνόπαιδος » ἐδόνθησε τὸς εὐγενεστεράς χορδὰς τῆς καρδίας των' θὰ εἶλεγε κανεὶς ἐτι κατὶ ἀόριστον και λαμβάνον μέσα εἰς τὰ στήθη των, εἰς πόθος άγνωστος και εἰς αὐτούς ἀκόμη, άφηνίσθη διὰ μιᾶς και ἐξεδηλώθη εἰς

ένθουσιασμόν. Καὶ ποῖτι ὡς αἴτι, συγκινητικαὶ φράσεις ἀνῆλθον ἀπὸ τὴν καρδίαν εἰς τὰ χεῖλη των, μέχρι τῆς αἰχμῆς τῆς γραφίδος των!

Ἄνατιρρήτως, άνυπολόγιστος εἶνε ή παιδαγωγικὴ σημασία τοῦ εράνου τοῦτου. Ἐπάρχουν ἰδέαι τινεῖς, αἱ ὅποια εὐωδιάζουν τὰς ψυχὰς ὅταν εἰσελθουν εἰς αὐτάς. Τὸ να παρελάβῃ εἰς εαυτὸν ὁ ἑλληνόπαις ἕνα εὐγενῆ και ὄχι προχειρῶς ἀλλὰ μετὰ δυσκολίας κατορθωτὸν σκοπὸν, και ναφασωθῆ ὀλοφύχως εἰς αὐτόν, τὸ να καθαρίσῃ διὰ τοῦ μεγάλειου τοῦ σκοποῦ τοῦτου τούς πόθους του ἀπὸ πᾶν εὐτελεῖς και παιδαριῶδες, τὸ να γέμισῃ τὴν ψυχὴν του με ἐν ὑπέροχον δνειρον και αὐτὸ να νινῆ τὰς σκέψεις του, περὶ αὐτοῦ να ἐμιλῆ με τούς ὀμηλικας, με αὐτὸ να κοιμηταί, τὸ να φανερωθῇ, δι' ἔργων ἤδη τὴν πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπην, και να ὑπεβάλλῃ εαυτὸν εἰς θυσίαν ὑπὲρ αὐτῆς, και να θυσιάζῃ τὴν άμεσον άτμικὴν τέψην εἰς τὸν έωμὸν τοῦ ἐθνικῶ ιδεώδους — ποῖα προάσκησις αὐταπεινησίς και φιλοπατρίας, ποῖα προπόνησις τοῦ φρονήματος ἀληθοῦς Ἑλληνομος!

Ἄλλ' ή ἐπιτυχία, ή μᾶλλον ὁ θρίαμβος τοῦ ἐθνικῶ εράνου τῶν ἑλληνοπιδων, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ σήμερον δημοσιευμένου πρώτου Δελτίου, δέν πρέπει να περιορισθῆ ἐντὸς τῶν ὀρίων τῶν συνδρομητῶν τῆς ΔΙΑΠΑΛΕΣΙΣ. Ὅπως ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις, ὅπου ἐν τούτοις ὑπόρχουσι περιόδικα ἀριθμοῦνται ὑπερδικασίαις χιλιάδες συνδρομητῶν, πρὸς ἐπίτευσιν τοῦ σκοποῦ ὁ έρανος προσέλαβε χαρακίτηρα παναμερικανικόν, ὁμοίως π α ν ε λ λ ῆ ν ι ο ς δέν να γίνη και ὁ ἰδικὸς μας παιδικὸς έρανος. Τοῦτο δὲ ὄχι μόνον διότι διὰ τῶν πολλῶν εἰσφορῶν δύναται να συναχθῆ μέγα ποσόν, ἀλλὰ και διὰ τὴν ένυπολαθάνουσαν εἰς τὸν έρανον τούτων ιδέαν. Ὅταν, Θεοῦ εὐδοκούντος, συντελεσθῆ ὁ « Ἑλληνόπαις », δέν θὰ εἶνε μόνον ἐν ὠραῖον πλοῖον, τὸ ὅποιον οἱ ἀπανταχοῦ Ἑλληνοπιδες θὰ προσφέρουν εἰς τὴν φιλάτην Πατρίδα, ἀλλὰ και μνημεῖον περικαλλές και ὑπερήφανον τῆς πανελληνίου παιδικῆς προσπαθείας, ισχυρὰς και θριαμβευσίτης, σύμβολον τῆς ένότητος των ἀπανταχοῦ τῆς γῆς νεαρῶν ἑλληνικῶν ψυχῶν.

Ἀπὸ σήμερον λοιπὸν ἀπαιτιούμεθα εἰς πάντας τούς Ἑλληνοπαιδας. Εἶνε τόσαι ἐκατοστῶες χιλιάδων ἀνὰ τὰς ἑλληνικὰς χώρας και τὸς ἑλληνικὸς ἀπεικίας, αἱ δὲ καρδίαι των, ὡς ἐμπράτως ἀπεδείχθη, διαθερμαίνονται ἀπὸ τοιαύτην πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπην, ὥστε ἀδιστακτως φρονοῦμεν, ὅτι τὸ ὠραῖον δνειρον δέν θὰ μείνη ὡς σικὴ πόθος εἰς τὴν χώραν τῶν ὠραίων ἀλλ' ἀνεκτελέστων δνειρων και τῶν ἀπραγματικειήτων ἰδανικῶν, ἀλλὰ στερεόν και χαλύδδινον θὰ διασχίσῃ γοργῶν και ὑπερήφανον τὰ κύματα, ή δὲ γαλανόλευκος ἀπὸ τῶν ἰσθμῶν του θ' ἀντικατοπτρισθῆ εἰς τὴν ἑλληνικὴν θάλασσαν. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται σύντονος ἐνέργεια και ἐθνικὴ πάντων τῶν Ἑλληνοπιδων συνεργασία. Ὁ πλοῦσιος ἂς στείλῃ πολλά, ὁ εὐπορος ἔσα δύναται, ἀλλ' εὐπρόσδεκτος εἶνε και τοῦ πτωχοῦ ή πενιχρὰ εἰσφορὰ' λαμπρῶς ἐκπληροῦ τὸ καθῆκον του ὁ προθύμως εἰσφέρων κατὰ τὸ μέτρον των πόρων του, ἐπιδοκιμαζούσης τῆς συνειδησεῶς του' ἔταν ή καρδία εἶνε πλήρης, δέν βλέπτει ἂν τύχη να μὴ εἶνε πλῆρες και τὸ βαλάντιον.

Ἐχομεν τὴν πεποίθησιν ἐτι τὸ έργον θὰ ἀχθῆ ἐν ένθουσιωσμῶ εἰς πέρας. Ἄλλ' εἶτε μέγα, εἶτε μικρὸν εἶνε τὸ πλοῖον, τιμὴ εἰς τούς Ἑλληνοπαιδας τῆς ποροῦσης γενεᾶς, τῶν ὀσίων ή φιλοπατρία θὰ ναυπηγήσῃ και θὰ προσφέρῃ αὐτὸ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν παμφιλτάτην Πατρίδα.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Διαπλάσεως γινώσκει, ὅτι πρὸς ἐπιτεύξιν τῶν μεγάλων σκοπῶν δὲν ἄγουσι τὰ μικρὰ μέσα, καὶ ὅτι πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔρανου ἀπαιτεῖται σύντονος, πολλαπλῆ, μεθοδικὴ καὶ εὐρεῖα ἐνέργεια. Ὑπὲρ τοῦ «Ἑλληνόπαιδος» θὰ διενεργηθῶσι καὶ ἐνταῦθα καὶ εἰς ἄλλας μεγάλων πόλεις; ἀγοραὶ, παραστάσεις, συναυλίαι, οἱ δὲ διδάκται, οἱ φιλῆται ἐφάνησαν οἱ ἐνθουσιωδέστεροι ὑπέρμαχοι τοῦ εὐγενοῦς σκοποῦ, θὰ σημάνωσι τὸ ἐθνικὸν σάλπιγμα μέχρι τῶν μικροτέρων χωρίων.

Τὰ πρῶτα, τὰ ὁποῖα ἀναγράφονται εἰς τὸ σημερινὸν Δελτίον, συνελήθησαν ἐν στήνῳ οὕτως εἰπεῖν οἰκογενειακῶς κύκλῳ, κατόπι τῆς ἰδιαίτερας ἐγκυκλίου, τὴν ὁποῖαν ἀπεθύνηεν ἡ Διαπλάσις πρὸς τοὺς συνδρομητάς της, καὶ διὰ τῆς Ἐπιστολῆς ταύτης παρακαλοῦνται ἢ νὰ γράψωσι καὶ νὰ θέσωσι εἰς ἐνέργειαν πάντες οἱ συμμεριζόμενοι τὴν ἰδέαν: Ἑλληνόπαιδες, διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ κυκλοφορία τῆς εὐρύτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον. Εἶνε τὸ μέσον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ περιορισθῶ-

μεν, ἔω; οὐ ὀλίγον καὶ ὀλίγοι τεθῶσι, εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ ἄλλα.

Κέντρον τῶν εἰσφορῶν εἶνε τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν». Δελτίον τοῦ ἔρανου θὰ δημοσιεύονται παρ' ἡμῶν ἐκαστοτε, με ἀκριβῆ σημεῖωσιν τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν εἰσφορῶν, μόνον δὲ ἡ δημοσίευσίς αὐτῆ, ἢ παρ' ἡμῶν γινομένη, θὰ ποτελεῖ τὴν ἐπίσημον ἀπόδειξιν, ὅτι τὰ χρήματα ἐλήφθησαν καὶ κατατέθησαν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ἔρανου. Ὅστις, δι' οἰονδήποτε λόγον, θὰ ἐπιθυμῆται νὰ μὴ δημοσιεῖται εἰς τὸ Δελτίον τὸ ὄνομα του, παρακαλεῖται νὰ υποδείκνῃ ἐν ψευδώνυμον, ὑπὸ τὸ ὁποῖον νὰ καταγράφεται ἢ εἰσφορᾶ, διὰ νὰ βεβαιώνεται ὁ ἀποτέλεσμα αὐτῆ, ὅτι ἐλήφθη καὶ κατατέθη εἰς τὸ ὑπὲρ τοῦ «Ἑλληνόπαιδος» Ταμεῖον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Μαΐου 1900.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ»

ΤΥΠΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

τὴν ὁποῖαν πᾶς Ἑλληνόπαις συμμεριζόμενος τὴν ἰδέαν τοῦ «Ἐθνικοῦ ἔρανου τῶν Ἑλληνόπαιδων» ὀφείλει νὰ γράψῃ εἰς τριπλοῦν καὶ νὰ ποστεῖλῃ ἀπὸ ἐν ἀντίγραφον μετὰ τὴν ὑπογραφήν του πρὸς τρία γινωστά του πρόσωπα. Ἡ ἐπιστολὴ πρέπει νὰ γράφῃται ὡς ἔχει, πιστότατα. Μόνον τὸ μέρος τοῦτο, τὸ ἐν τῷ πλαίσιῳ, θὰ παραλειφθῇ.

Ἐν τῇ 1900

Ἀγαπῆ..... φιλ.....

Εἰς.....

Οἱ συνδρομηταὶ καὶ αἱ συνδρομητρίαι τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀπὸ εἰκοσαετίας καὶ πλέον ἐκδιδομένου καὶ γνωστοτάτου περιοδικοῦ τῆς νεολαίας «Ἡ Διόπλασις τῶν Παιδῶν» ἐπιθυμοῦντες νὰ διατρανώσῃ περιφανῶς ἢ πρὸς τὴν Παιδείαν ἀγάπῃ τῶν ἀπανταχοῦ γῆς Ἑλληνόπαιδων, ἀπεφάσισαν νὰ διενεργήσωσι ἐθνικὸν ἔρανον μετὰ τῶν τούτων παντῶν, ἔω, διὰ τοῦ συναχθῆσομένου ποσοῦ, νυπηγηθῆν πολεμικῶν πλοῦτον, τὸ ὁποῖον θὰ ὀνομασθῆ «Ἑλληνόπαις» καὶ θὰ προσφερθῇ εἰς τὸ ἔθνος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπεφασίσθη νὰ εἰδοποιήσῃν ὁ εἰς διὰ τοῦ ἄλλου, ὅπως συνεισφέρουσι ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν, πάντες ἐν γένει οἱ Ἑλληνόπαιδες, μικροὶ καὶ μεγάλῃτεροι, εἴτε πλούσιοι εἴτε πτωχοί, εἴτε ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν εἴτε ὑπὸ ἄλλην ὑπεκοσμητικὴν διατελοῦντες.

Μετὰ τὴν πεπειθῆσθαι ὅτι ἐπιθυμοῦτε καὶ ὑμεῖς νὰ συνειστέτε εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἔραου καὶ πατριωτικοῦ τούτου ἔργου, ὡς ἀπευθύω τὴν παραρτήσαν μου καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ πράξετε δύο τινά, τὰ ὁποῖα ἐπραξῆτε ἢ καὶ ἐγὼ, τὰ ἐξῆς:

Α' — Νὰ γράψετε, αὐθημερὸν εἰς δυνάτον, τρεῖς ἀντίγραφα τῆς ἐπιστολῆς μου ταύτης, καὶ νὰ ποστεῖλετε αὐτὰ, μετὰ τὴν ὑπογραφήν σας πλῆρον, πρὸς τρία γινωστά σας πρόσωπα, — τοῦ αὐτοῦ φύλου μετὰ ἡμᾶς εἰς δυνάτον καὶ τῆς αὐτῆς περιόδου ἡλικίας, — εἴτε ἐν τῷ τόπῳ σας διαμένοντα εἴτε ἀλλοθι, ὅπως πράξουσιν καὶ αὐτὰ κατόπι τὸ ἔθνος. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἐκ τῆς ἐπιστολῆς μου θὰ μεταβιβάτε κατὰ τὴν ἀντιγραφήν μόνον τὴν χρονολογίαν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πρὸς ὃν θαυποθύνεται.

Β' — Νὰ ἐπιτρέψετε τὸ ταχύτερον τὴν παροῦσάν μου πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» κ. Νικόλαο Π. Παπαδόπουλον, ὁδὸς Αἰόλου 117, εἰς Ἀθήνας; — ἀφοῦ πρῶτον σημεῖωσετε ἐπ' αὐτῆς ὅτι ἀντιγράφη ὑπ' ἡμῶν καὶ πρὸς τοὺς εἰστέλλετε τὰ τρία σας ἀντίγραφα, — νὰ ἐσωκλείσετε δὲ συγχρόνως καὶ τὸν ἰδικὸν σας ἔρανον ὑπὲρ τῆς νυπηγησῆς τοῦ «Ἑλληνόπαιδος». Εἶνε δεκτὸν οἰονδήποτε ποσόν, καὶ τὸ ἐλάχιστον, στέλλεται δὲ, ἐν ἐλλείψει τεχνυδρομικῆς ἢ τραπεζιτικῆς ἐπιταγῆς, διὰ χαρτονομισμάτων, ἢ γραμματοσήμων. Ἡ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» ἐπιστολὴ μετὰ τὸν ἔρανον σας καλὸν εἶνε νὰ σταλῇ συστημένη. Μὴ παραλείψετε δὲ νὰ σημεῖωσετε ἀκριβῶς καὶ τὴν διεύθυνσίν σας, διὰ νὰ λάβετε ἀπάντησιν.

Τὰ εἰσφερόμενα ποσὰ κατατίθενται πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ φυλάσσονται μέχρις οὗ ἐπιστῆ ὁ κενὸς τῆς χρησιμοποίησεως αὐτῶν δι' ὃν σκοπὸν προωρίσθησαν. Ἐν εἰδικῶ δὲ παραρτήματι τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» δημοσιεύονται τακτικῶς αἱ πρόδοι τοῦ ἔρανου καὶ ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν εἰσφροδόντων μετὰ τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἐκάστου.

Προκειμένου περὶ τοιοῦτου σκοποῦ, νομίζω ὅτι δὲν εἶνε καμμία ἀνάγκη νὰ σας προτρέψω βεβαίως δὲν θὰ εἶνε Ἑλληνόπαις ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ λάβῃ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην καὶ δὲν θὰ σπεύσῃ νὰ ἐκτελέσῃ μετὰ προθυμίας, μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἁγίου, τὸ ἐλάχιστον τὸ ὁποῖον τῷ ζητεῖται ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Φαντασθῆτε μόνον ὁποῖα τιμὴ καὶ δόξα θὰ εἶνε δι' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῆς προούτης γενεᾶς, ἢ νυπηγηταί καὶ ἡ προσφορὰ εἰς τὸ ἔθνος πολεμικοῦ πλοίου, ὀφειλομένου ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς ἐνεργείας μας!

Ἐν τέλει σὰς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε οὐχὶ τὸς εὐχαριστίας μου, — διότι δὲν πρόκειται περὶ προσωπικῆς χάριτος, — ἀλλὰ τὰ ἐκ τῶν προτέρων συγχαρητήριά μου. δι' ὅσα θὰ πράξετε ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ τούτου σκοποῦ.

Ζήτω ἡ Πατρίς! Ζήτω ὁ «Ἑλληνόπαις»!

Ὑμετερ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ «ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ»

Πᾶσαι αἱ εἰσφοραὶ, εἴτε ἀτομικαὶ εἴτε ἐξ ὀμάδων παρερχόμεναι, ἀποστέλλονται πρὸς τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν», Ὀδὸς Αἰόλου 117, εἰς Ἀθήνας. Μόνον αἱ οὕτω ἀποστέλλόμεναι εἰσφοραὶ κατατίθενται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ὑπὲρ τοῦ «Ἑλληνόπαιδος» ἔρανου.

Ἀποδείξει δι' πᾶσα εἰσφορὰ, εἴτε ἀπ' ἐθείας εἴτε διὰ τρίτον προσώπου γενομένη, ἐλήφθη καὶ κατατέθη εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ἔρανου, εἴτε ἡ δημοσίευσίς αὐτῆς ἐν τῷ παρόντι καταλόγῳ καὶ μόνῳ.

Ὅστις δι' οἰονδήποτε λόγον θὰ ἐπιθυμῆται νὰ μὴ δημοσιεῖται εἰς τὸν Κατάλογον τῶν εἰσφορῶν τὸ ὄνομα του, παρακαλεῖται νὰ υποδείκνῃ ἐν ψευδώνυμον ὑπὸ τὸ ὁποῖον νὰ καταγράφεται ἢ εἰσφορὰ, διὰ νὰ βεβαιώνεται ὁ ἀποτέλεσμα αὐτῆ, ὅτι ἐλήφθη καὶ κατατέθη εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ἔρανου.

Δελτίον Ιον

Table listing donors and amounts for the 'ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ' fund. Includes names like Δημήτριος Περ. Κάρκις, Ἀννα Π. Σπυρίδου, Νίνα Δ. Θεοδοροπούλου, etc.

Εἰς μεταφορὰν Δρ. 155,60

Table listing donors and amounts for the 'ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ' fund. Includes names like Χ. Διογαντόπουλος, Νίνα Α. Ἀποστολίδου, Εὐτέρπη Ι. Ἀποστολίδου, etc.

Εἰς μεταφορὰν Δρ. 476,20

Table listing donors and amounts for the 'ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ' fund. Includes names like Ἀλεξάνδρα Νικολάου, Κλεονίκη Δ. Δημητριάδου, Δέσποινα Π. Κουρουδάκη, etc.

Εἰς μεταφορὰν Δρ. 906,25

Table with 2 columns: Donor name and amount. Includes entries like 'Λευκή Π. Κλασίδου, Νοβορωσίκου' and 'Πλάτων Λουκίδης'.

Table with 2 columns: Donor name and amount. Includes entries like 'Μαρίνα Λούζου, Γαλάζου' and 'Σπασσιάνος Φεγγίτης'.

Table with 2 columns: Donor name and amount. Includes entries like 'Ελένη Π. Οικονόμου, Κέρκυρα' and 'Ελένη Γεωργιάδου, Βιέννη'.

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

(Μυθιστορία υπό ANDRÉ LAURIE.) (Συνέχεια: ίδε σελ. 164.)

— Λαμπρά ιδέα, και θα την θέσωμεν άμέσως εις ενεργειαν! άνιέρχεν ο Έρρικος.

Ο Λεγκέν ενόησεν άμέσως πόσον στρατηγικόν ήτο το σχέδιον του Χαρδουήνου, και έτρεβε τας χείρας εξ ευχαριστήσεως συλλογίζομενος τι μοι ο υ τ ρ α θ ά ε κ α μ α ν ο Βραίη και ο Δάβις.

Η εκτέλεσις του σχεδίου ήρχισεν άμέσως. Προσωρινώς άνεστάλησαν όλα αι μεταλλευτικαί έργασιαί, όλον δέ το πλήθος των έργατων έκοπτε ξύλα και ήτοιμαζε πασσάλους· άπότπασμα δέ έργατων ενέπηγεν αυτός και έσημείωνε την μέλλουσαν θέσιν τής καλύθης, ήτις ήτο προσωρισμένη εις έκαστον εκ των κατείκων του Μασσαιωρίου.

Ευθύς άπό την πρώτην ήμέραν, αι έργασιαί έπροχώρησαν μέχρι τής περιοχής των δύο άγνώστων· κατ' άρχάς αυτοί έβλεπον με ειρωνικόν βλέμμα τους μαύρους φορτωμένους με πασσάλους· άλλ' ότε τους είδον προχωρούντας εις το νερόν και εμπήγοντας νέους πασσάλους, τότε ήρχισαν ν' άνησυχούν· έν τούτοις οι έργαται εξηκολούθησαν την έργασίαν των και περιέφραζαν και προς τ' άνω και προς τ' κάτω μέρη του ποταμού, δύο εκτάσεις εδάφους, πλάτους πεντοκοσίων εν μέσσω των οποίων ή μικρά περιοχή των δύο ξένων ήτο έσφηνωμένη και τρόπον τινα φυλακισμένη.

Τότε ήρχισεν ή έργασία τής κατασκευής των καλυθών· εις έκαστον διαμερίσμα άνηγέρθη μία στέγη εκ πλέκτων βρύων. Η καλύθη τής Κοραλίας έγεινε μετ' όλίγον κομψότατον περίπτερον, το όποϊον έστολίσθη με διάφορα άνάκλινητρα και καθίσματα άπό βρύα χρωματιστά με άνοικτά χρώματα.

Και αι άλλαι καλύθαι έγιγαν ευρύχωραι. Και διά τον Γολιάθ άκόμη κατασκευασθή κατοιικία, πλησίον τής περιοχής του Δάβις· ο έλέφανς τού ενόησεν ότι ήτο προσωρισμένη δι' αυτόν, και μετά το λουτρόν του επέστρεφεν εις την καοικίαν του με ύφος ιδιοκτήτου. Δέν υπέφερε την παρουσίαν κανενός μαύρου εις το διαμερίσμα του, διότι οι έλέφαντες δεικνύουν παραδόξον αντίπαθειαν προς την μαύρην φυλήν, ο δε Γολιάθ είχε τας προλήψεις του όπως και τόσοι άλλοι.

Τούναντίον με πολλήν φιλοφροσύνην ενδέχεται τας επισκήψεις των φίλων του. Μετ' όλίγον συνήθισε να διέρχεται όλας τας νύκτας εις την κατοιικίαν του· εκεί ήδύνατο να λούεται πρωίαν και έσπέραν όταν ήθελε, και να διέρχεται τας θερμάς νύκτας ολοκλήρους μέσα εις το νερόν, εάν ήθελε.

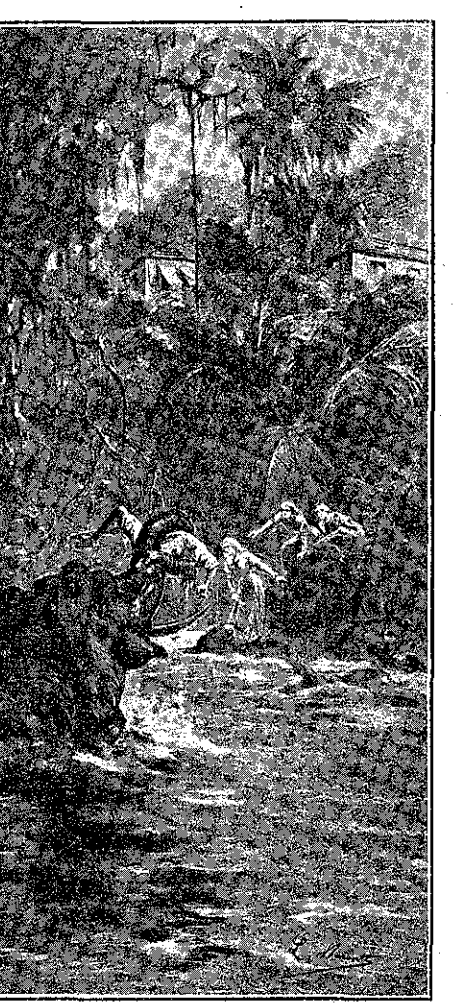
Η τοικύτη δίχτις τον ώφέλει και τον ευμόρφειν. Έν φ' ο Γολιάθ διεσκέδαζεν, ως συνήθως, μέσα εις το νερόν, ή κυρία Μασσαί, ή Κοραλία και ή Λίνα ήλθον εις το περίπτερον τής Κοραλίας. Ητο θαυμάσιος καιρός, διαδεχθείς σφοδράν καταιγίδα· βροχή ραγδαιοτάτη είχε ενέξογκώσει το ποτάμιον, το όποϊον εκύλιε με άσυνήθη παφλασμών κύματα κίτρινα. Η κυρία Μασσαί ήσυχολέιτο εις έν έργόχειρον, ή Λίνα έμελέετα το άγγλικόν μάθημά της, έν φ' ή Κοραλία όρθια εμπρός εις τον όκρινδανά της έπροσπάθει να ζωγραφήση μίαν γωνίαν του ώραιου τοπίου. Έξω ήκούετο μόνον ο θόρυβος τού ύδατος, το κελάδημα των πτηνών, τα όποια άνέλαθον θάρρος μετ' την καταιγίδα, και ο βόμβος των άπειρων εντόμων του λειθαδίου· είργάζοντο οι έργαται εις τ' μεταλλείον, αι δέ κυρίαί ήσαν μόναι εις τ' μικρόν περίπτερον.

Έξαφνα σπαρακτικαί κραυγαί ήκούσθησαν. Ορμήσασαι έξω, έβλεπον προς όλας τας διευθύνσεις, δέν έβράδυναν δέ να διακρίνουν ένα άνθρωπον, παλοίνοντα εντός του ποταμίου, παρασυρόμενον άπό τ' ρεύμα. Οτε εξακολούθων να κραυγάζη, διήλθε πηλόντων, άνεγνώρισαν τον Δάβις. Άγριον και άπλαγές έχων το βλέμμα και το στόμα όλάνοικτον, περιεστρέφετο εις το ύδωρ, άνίκανος να κολυμβήση, αι δέ σπασμαδικαί κινήσεις του έχειροτέρευον έκδη την θέσιν του.

Η κυρία Μασσαί και αι δύο νεάνιδας κατελήφθησαν άπό τρόμον και ήρχισαν να φωνάζουν βοήθειαν, άλλά κανείς δέν ήκουε τας φωνάς των. Παρατηρούσα τριγύρω της ή Κοραλία είδεν έξαφνα έν μακρόν κοντάριον, το ήρπασε και έτρεξε να φέρη βοήθειαν εις τον δυστυχή, διότι έβλεπε με τρόμον ότι έπλησίαζεν εις μέρος γαμάτων άπό φυτά ύδρόβια, των οποίων αι μακραι έπιπλεύουσαι ρίζαι θα περιετυλίσσοντο εις το σώμα του και θα ήμποδίζον έντελώς π'ασαν κίνησιν του.

Η γενναία κόρη, έναγκαλισθεΐσα με την ένα βραχιονά της τον κορμόν ενός δένδρου και κλίνουσα προς το παφλάζον ύδωρ, έτεινε το κοντάριον προς τον κινδυνεύοντα, φωνάζουσα προς αυτόν να προσικήτη να κρατηθή άπ' αυτό έν φ' διήρχετο. Ηκούσε την φωνήν της και έστρεψε τους όφθαλμούς του προς αυτήν. Αλλά το κοντάριον δέν έφθανεν!... Είς μάτην ήπλωσε τον βραχιονά του· σίθει να ζωγραφήση μίαν γωνίαν του ώραιου τοπίου. Έξω ήκούετο μόνον ο θόρυβος τού ύδατος, το κελάδημα των πτηνών, τα όποια άνέλαθον θάρρος μετ' την καταιγίδα, και ο βόμβος των άπειρων εντόμων του λειθαδίου· είργάζοντο οι έργαται εις τ' μεταλλείον, αι δέ κυρίαί ήσαν μόναι εις τ' μικρόν περίπτερον.

Η γενναία κόρη, έναγκαλισθεΐσα με την ένα βραχιονά της τον κορμόν ενός δένδρου και κλίνουσα προς το παφλάζον ύδωρ, έτεινε το κοντάριον προς τον κινδυνεύοντα, φωνάζουσα προς αυτόν να προσικήτη να κρατηθή άπ' αυτό έν φ' διήρχετο. Ηκούσε την φωνήν της και έστρεψε τους όφθαλμούς του προς αυτήν. Αλλά το κοντάριον δέν έφθανεν!... Είς μάτην ήπλωσε τον βραχιονά του· σίθει να ζωγραφήση μίαν γωνίαν του ώραιου τοπίου. Έξω ήκούετο μόνον ο θόρυβος τού ύδατος, το κελάδημα των πτηνών, τα όποια άνέλαθον θάρρος μετ' την καταιγίδα, και ο βόμβος των άπειρων εντόμων του λειθαδίου· είργάζοντο οι έργαται εις τ' μεταλλείον, αι δέ κυρίαί ήσαν μόναι εις τ' μικρόν περίπτερον.

«Ο Γολιάθ διεσχίεν ύπερηφανώς το ύδωρ.» (Σελ. 247. στήλ. α'.)

φνιδως στραφεις περι έαυτόν, εξηφανίσθη υπό το ύδωρ, ως να είχεν ελκύση αυτόν άόρατος χείρ προς τον βυθόν. Με όφθαλμούς διεσταλαμένους άπό τον τρόμον, ή Κοραλία έξιμε κλίνουσα επί του ρεύματος, περιμένουσα να άναφανή ο πνιγόμενος. Η κεφαλή του εφάνη μετ' όλίγον ύπεράνω του ύδατος, άλλά μίξ δινή τον παρέσυρε μακράν, προς την άλλην όχθην. Τώρα ήτο άδύνατον να τον βοηθήσουν πλέον. Αίφνης ή άπηλπισμένη νεάνις άνέλαβεν έλίπδα. Ολίγον μακράν αυτής διε-

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

«Νομίζω ότι πρέπει να ιδρώσετε τα μείον ύπερ κατασκευής άποπλοίου και τότε θα ιδήτε ότι οι Έλληνόπαιδες δέν είνε κατώτεροι των Άμερικανοπαίδων· όλίγοιτοι θα είνε έκείνοι οτινες δέν θα προσφέρουσιν· όλαί έχουν πατριωτικόν ρίσθημα.»

«Πολύ μετ' όλην ιδέαμ μ' έρριψε εις το μέσον, και νομίζω ότι δέν πρέπει να την αφήσω· άνεκτέλεστον, διότι θ' εμεθα άξιόλογοι τ' ό ζήτημα είνε έθνικόν και δι' αυτό πρέπει να συνεσφίρη έκαστος τ'ν όβολόν του.»

«Έχετε τ' ό θερμά συγχαρητήρια του πατρός μου διά την λαμπράν πρωτοβουλίαν του να κατασκευασθή πολεμικόν πλοϊόν δι' έράνον των έλληνοπαίδων. Αυτάς τας ήμέρας θα σοϋ στείλω και εγώ τον έρανόν μου, και θ' εφροντίσω να στείλω έπιστολάς· όποιον γνωρίζω Έλληνόπαιδας. Ο, έν πραγματοποιηθή το σχέδιον τούτο, όποια τιμή, όποια δόξα δ' ά τους Έλληνόπαιδας!»

«Ο Έθνικός έρανος ήρχισε λοιπόν· τι καλά! Ο, Διάπλασις, όλαί οι συνδρομηταί σοϋ θ' παρακολούθουν με πάλλουσαν καρδίαν τας προόδους έράνου, όστις θα φανερώση έμπράκτως πόση άγάπη εγκρύπτεται εις τ' παιδικά στήθη του Έλληνόπαιδος γιά την ένδοξον πατρίδα του... Δι' έπιταγής σοϋ στείλω δρ. δεκαέξ διά τον έθνικόν έρανόν.»

«Είχα γράψη εις την εξαδέλφην μου ότι έχομεν κατά νούν να κάμωμεν έν αντιτορπιλικόν δι' έράνον των Έλληνοπαίδων και ότι τούτο θ' όνομασθή «Έλληνοπαις». Ευθύς ως άνέγνωσ την έπιστολήν μου έπηρε τας μικράς της οικονομίας και μου τας έστειλε. Άν και όλίγα, τ' ά δίδει με όλην της την καρδιά· δέν ήβέλησε, να ζητήση άπό την μητέρα της· ήθελε να αίταναθή, ότι έκείνο το όποϊον δίδει γιά την πατρίδα, το έστερηθή δι' αυτήν. Οπως και εγώ θα έδωκα τ' ά στερηθήκα· τ' ά είχα δι' ένα άγαλματίον τής Άφροδίτης τής Μήλου, τ' ά ειπα πωλεΐ ο Χουτόπουλος, εκ πορσελάνης· μου έκάθισεν εις την καρδιά, άλλ' είπα, διά την Έλλάδα, δέν πειράζει.»

Μετ' χαρής σοϋ έσωκλείω την εισφοράν μου διά την ναυπήγησιν του Έλληνοπαιδος· με πωλλές ευχάς σοϋ π' έμω τ' μικρόν ποσόν· ευχομαι να πραγματοποιηθή το σχέδιόν σου, άγαπητή Διάπλασις· να μη φανώμεν οι Έλληνοπαιδες κατώτεροι των Άμερικανοπαίδων· ναί μεν εμεθα όλιγώτεροι, άλλ' ή θέλησις και ή ύπομονή τ' ά πάντα κατορθώνει, και ήμεΐς, όταν θέλωμεν και ενεργήσωμεν, θ' έφείωμεν το ποδούμενον άποτέλεσμα.

«Είχα γράψη εις την εξαδέλφην μου ότι έχομεν κατά νούν να κάμωμεν έν αντιτορπιλικόν δι' έράνον των Έλληνοπαίδων και ότι τούτο θ' όνομασθή «Έλληνοπαις». Ευθύς ως άνέγνωσ την έπιστολήν μου έπηρε τας μικράς της οικονομίας και μου τας έστειλε. Άν και όλίγα, τ' ά δίδει με όλην της την καρδιά· δέν ήβέλησε, να ζητήση άπό την μητέρα της· ήθελε να αίταναθή, ότι έκείνο το όποϊον δίδει γιά την πατρίδα, το έστερηθή δι' αυτήν. Οπως και εγώ θα έδωκα τ' ά στερηθήκα· τ' ά είχα δι' ένα άγαλματίον τής Άφροδίτης τής Μήλου, τ' ά ειπα πωλεΐ ο Χουτόπουλος, εκ πορσελάνης· μου έκάθισεν εις την καρδιά, άλλ' είπα, διά την Έλλάδα, δέν πειράζει.»

«Είχα γράψη εις την εξαδέλφην μου ότι έχομεν κατά νούν να κάμωμεν έν αντιτορπιλικόν δι' έράνον των Έλληνοπαίδων και ότι τούτο θ' όνομασθή «Έλληνοπαις». Ευθύς ως άνέγνωσ την έπιστολήν μου έπηρε τας μικράς της οικονομίας και μου τας έστειλε. Άν και όλίγα, τ' ά δίδει με όλην της την καρδιά· δέν ήβέλησε, να ζητήση άπό την μητέρα της· ήθελε να αίταναθή, ότι έκείνο το όποϊον δίδει γιά την πατρίδα, το έστερηθή δι' αυτήν. Οπως και εγώ θα έδωκα τ' ά στερηθήκα· τ' ά είχα δι' ένα άγαλματίον τής Άφροδίτης τής Μήλου, τ' ά ειπα πωλεΐ ο Χουτόπουλος, εκ πορσελάνης· μου έκάθισεν εις την καρδιά, άλλ' είπα, διά την Έλλάδα, δέν πειράζει.»

«Είχα γράψη εις την εξαδέλφην μου ότι έχομεν κατά νούν να κάμωμεν έν αντιτορπιλικόν δι' έράνον των Έλληνοπαίδων και ότι τούτο θ' όνομασθή «Έλληνοπαις». Ευθύς ως άνέγνωσ την έπιστολήν μου έπηρε τας μικράς της οικονομίας και μου τας έστειλε. Άν και όλίγα, τ' ά δίδει με όλην της την καρδιά· δέν ήβέλησε, να ζητήση άπό την μητέρα της· ήθελε να αίταναθή, ότι έκείνο το όποϊον δίδει γιά την πατρίδα, το έστερηθή δι' αυτήν. Οπως και εγώ θα έδωκα τ' ά στερηθήκα· τ' ά είχα δι' ένα άγαλματίον τής Άφροδίτης τής Μήλου, τ' ά ειπα πωλεΐ ο Χουτόπουλος, εκ πορσελάνης· μου έκάθισεν εις την καρδιά, άλλ' είπα, διά την Έλλάδα, δέν πειράζει.»

«Είχα γράψη εις την εξαδέλφην μου ότι έχομεν κατά νούν να κάμωμεν έν αντιτορπιλικόν δι' έράνον των Έλληνοπαίδων και ότι τούτο θ' όνομασθή «Έλληνοπαις». Ευθύς ως άνέγνωσ την έπιστολήν μου έπηρε τας μικράς της οικονομίας και μου τας έστειλε. Άν και όλίγα, τ' ά δίδει με όλην της την καρδιά· δέν ήβέλησε, να ζητήση άπό την μητέρα της· ήθελε να αίταναθή, ότι έκείνο το όποϊον δίδει γιά την πατρίδα, το έστερηθή δι' αυτήν. Οπως και εγώ θα έδωκα τ' ά στερηθήκα· τ' ά είχα δι' ένα άγαλματίον τής Άφροδίτης τής Μήλου, τ' ά ειπα πωλεΐ ο Χουτόπουλος, εκ πορσελάνης· μου έκάθισεν εις την καρδιά, άλλ' είπα, διά την Έλλάδα, δέν πειράζει.»

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' ἐξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωταὶ δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Ἀδύλου, 117, ἔναντι Χρυσοπηλαιωτικῆς

Περίοδος Β'—Τόμ. 7^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1900

Ἔτος 22^{ον}.—Ἀριθ. 21

Τριγώνων—ἡ Τσοῦχτρα μετὰ τὸν Νεαρὸν Ζωγράφον, Ἀσπροποταμίτην καὶ Κίχλην.— ἡ Διγενεὰ Ἀθηναία μετὰ τὴν Ἰλίων Κηφισσοῦ, Χιωτοπούλου καὶ Ταρταρόν τῆς Ταρσακόνης.— ὁ Ἥλιος τῆς Ἀσῆς μετὰ τὴν Κρητιζοῦσαν θάλασσαν, Ἡρώα Θησεία καὶ Κουκουρόν.— ὁ Φασουλῆς μετὰ τὴν Μικροῦσαν Πατριαν.— ἡ Περίλυτος Ὀργάνη μετὰ τὴν Βασιλίδα τῆς Ἑρήμου, Μελαγχολικὸν Μουσικὸν καὶ Κεθαροῦν Ἀπόλλωνα.— Σέλευκος ὁ Κεραυνὸς μετὰ τὴν Ἀργυρῶν Σφρίκτραν, Θεαγέννη καὶ Καλλιγόνων Ἀρσακειάδα.— ἡ Πριγκίπισσα τοῦ Ἀχινοῦ μετὰ τὴν Τσονκιδαν τῆς Τερψιθέας καὶ Χιονόλευκον Περιστεράν.— ἡ Καλλιγόνος Ἀρσακειὰς μετὰ τὸ Ἐαρ τῶν Καρδιδῶν.— ὁ Νεαρὸς Μουσικὸς μετὰ τὴν Ταβγέτην, Συννεφώδη Ἡμέραν καὶ Ἀμυγδαλιὰν τῆς Κρανῆς.— ὁ Ἀσπροποταμίτης μετὰ τὴν Μαρίδα τοῦ Κυρίου, Πάτριδα τῶν Ἀνθῶν καὶ Τσιγγαρέλαν.— ἡ Κόκκινη Ἐξοχὴ μετὰ τὴν Ναυτοπούλου.— ἡ Ταβγέτη μετὰ τὴν Σοφίαν Περιβολοπούλου, Ἰλίων τοῦ Κηφισσοῦ καὶ Μυλαίτην.— ἡ Χιονόλευκος Περιστερὰ μετὰ τὴν Ἰωάννην Δάρη καὶ Ἰωάννην Καποδιστριαν.— ὁ Ναυτὸς τοῦ Ἐδέιου μετὰ τὸ Ζοφερόν Νέφος, Κρητιζοῦσαν θάλασσαν καὶ Ναυτοπούλου.— ὁ Ἰσχυρὸς τῆς Ἰσραὴλ μετὰ τὸν Χωλὸν Διάβολον.— ἡ Ἐλπίς τῶν Ἀνοσυχῶν μετὰ τὴν Νεφελώδη Νύκτα, Ἀετοχὴ καὶ Θαλασσινὸν Ζωγράφον.— ἡ Γλυκεῖα Καρδία μετὰ τὴν Καταρμαλλοῦ, Γρινιάρην καὶ Μονογενῆ.— τὸ Μενεξεδένιον Μπουκετάκι μετὰ τὴν Ἑλλάδα Ἰταλίαν καὶ Διοπτροφοῦσαν.

τοὺς ἐνούσιους ἐπαινοῦσι) Ἀθήνησον Πνεῦμα (εὐχαριστῶ θερμῶς καὶ διὰ τὸ νέον ἐσπάρθωμα) Γηραὶδὸν Νεῖλον, (δὲν ἀμφιβάλλω περὶ τῶν ἀγαθῶν σου διαθέσεων, καὶ ἐλπίζω δι' ἐπιμένον, ἵνα κατορθώσῃς ὅτι ἐπιθυμῆς) Καρδίαν διὰ Πέτραν, Εὐλιχρινὴν Φίλιαν, Νεαρὸν Ζωγράφον ([E] διὰ τὴν νέαν ζωγραφικὴν ὁ Διαγωνισμὸς δὲν θέρρησεν) Ἰωάννην Ν. Καζούλλη (λοιοπλῆ, ἐτοιμάσθη εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἐσπάρθωμα) Λιακὴν Μαργαρίταν (ἐξαιρετικὴν ἢ Κικὴ μετὰ τὰ γραμματῶσμά σου, καὶ ὅλο πεισματῶνε τὸν Ἀνανίαν, πού τον εἶπες ἀσχημον) Μαγευμένον Ἀδλὸν ([E] διὰ τὴν καλλιγραφίαν σου ἔστειλα τὰ τετράδια τὸ Π. Πνεῦμα ὠραίων) Δημήτριον Γ. Σημίτην, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 6 Μαΐου θάπανησῶ εἰς τὸ προσεχές.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ
Βιβλία τερατά, μορφωτικά καὶ ἠθικά, δι' οἰκογενεῖας, πλουσιῶς εἰκονογραφημένα.
Τιμᾶται ἕκαστον, ἄδειον μὲν φρ 3 50, χρυσοῦδες δὲ φρ. 5.
ΤΟ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΦΘΟΝΟΥ, μυθιστορία Ἀνδρέου Λαορῆ, κατὰ μετάφρασιν Π. Γ. Φέρμου. Μετὰ 20 εἰκονογραφίῶν.
Ἡ ΜΑΡΟΥΣΙΑ, μυθιστορία Ρ. J. Stahl, κατὰ μετάφρασιν Π. Γ. Φέρμου. Μετὰ 21 εἰκονογραφίῶν.
Ἡ ΝΙΝΑ, διήγημα Λουίζης Μ. Ἀλκώ, κατὰ μετάφρασιν Π. Γ. Φέρμου. Μετὰ 20 εἰκονογραφίῶν.
Ἡ ΠΡΟΣ Ὁ ΝΙΚΙΟΥ, μυθιστορία Ἀνδρέου Λαορῆ, ἐλληνικῆς ὑποθέσεως, κατὰ μετάφρασιν Κουστῆ Παλαμά. Πρῶλον καὶ Στ. Λάμπρου. Μετὰ 25 εἰκονογραφίῶν.
Ὁ ΠΥΡΕΙΩΝΙΑΣ, μυθιστορία ὑπὸ Α. Ζεννεβαίτη, κατὰ μετάφρασιν Π. Γ. Φέρμου. Μετὰ 24 εἰκονογραφίῶν.
ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, μυθιστορία ὑπὸ Ἐρρίκου Μαλλέ, κατὰ μετάφρασιν Χαρ. Ἀννίνου. Μετὰ 25 εἰκονογραφίῶν.

Ἐυρίσκονται ἅπαντα ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν».

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Δι' λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 26 Ἰουνίου.
Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δέον νὰ γράψωι τὰς λύσεις τῶν οἰ διαγωνιζόμενοι, ποιεῖται ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ μας εἰς φραγγικῶν, ὅν ἕκαστος περιέχει 90 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1
247. Λεξιλογισμός.
Στοῦ ὄλου σου τὴν ἄκρην ἐκάθισε μιὰ νύκτα. Καὶ ποιητὴς ἐράνη, μὴ ποῖς... πῆγαινε ρώτα!
248. Στοχευόμενος.
Ἄν τὴν κεφαλὴν θελήσῃς, φίλε μου, νὰ με-
Ἄπ' τοῦ νικητοῦ τὰς χεῖρας, εἰς τὰς χεῖρας θά-
249. Ἀναγραμματισμός.
Ἦτο ἦρος τις τὸ πῆλαι, ἀλλ' ἀναγραμματισθεὶς, τῶν πολέμων παρητήθη κ' ἔγεινε μέρος τῆς γῆς.
250. Πρόβλημα.
Πρὸς κατασκευὴν ἑνὸς γλυκίσματος, ὁ ἀρχι-
μέγιστος ἐμοίρασεν εἰς τοὺς τρεῖς βοηθούς του, τὰ αὐτὰ τὰ ὁποῖα εἶχεν, ὡς ἐξῆς: εἰς τὸν πρῶ-
τοῦ ἔδωκε τὸ ἕμισυ τῶν αὐγῶν καὶ ἀκόμη ἡ-

μισυ αὐγῶν εἰς τὸν δεύτερον, τὸ ἕμισυ τοῦ ὑπολοίπου, καὶ ἀκόμη ἕμισυ αὐγῶν εἰς τὸν τρίτον, τὸ ἕμισυ τοῦ νέου υπολοίπου, καὶ ἀκόμη ἕμισυ αὐγῶν. Καὶ ὅμως δὲν ἔσπασε κανὲν. Πῶς συνέβη τούτο;
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ἀνεμόνης [E]
251. Κλέμαξ.
Νάντικατασταθοῦν οἱ ἀστερί-
σκοι διὰ γραμμάτων, οὕτως ὡ-
στε νάναγινώσκεται: εἰς τὸ
δεξιὸν σκέλος ἀστῆρος· εἰς τὸ
ἀριστερόν, ἀρχαία πόλις τῆς
Ἀσίας· εἰς τὴν κατωτάτην
βαθμίδα, χώρα τῆς Ἀσίας εἰς
τὴν μεσαιάν, νῆσος τῆς Ἑλ-
λάδος· καὶ εἰς τὴν ἀνωτέραν, ἀρχαία πόλις τῆς Ἀσίας.
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Θεραπεινίδος τῶν Μουσῶν [E]
252. Ἀπροσδόκητον.
Τί βράζει κανεὶς εἰς τὴν τράπεζαν;
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἰακώβου Γουλιέλμου [E]
253. Ἐρώτησις.
Ποῖοι ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῆς «Διαπλάσεως» εἴμποροῦν νὰ ὀνομασθοῦν κλέφτας;
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀναθωρίου Ρόδου [E]
254. Διπλῆ Ἀκροστιχίς.
Τάραχικὰ γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων σχηματίζον τὸνομα Ἀρακάνας, τὰ δὲ δεύτερα πτηνοῦ:
1, Ἡπειρος. 2, Μέγας Αὐτοκράτωρ. 3, Ἐπιθετον. 4, Ἄθος. 5, Ρωμαῖος ποιητής. 6, Ἑλλην ποιητής. 7, Προφήτης.
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Κίχλης [E]
255. Ἑλληνοσύμφωνον.
εἰαιο-ουιο-αι-ακαιο-ου-ου-ε-ακαιο
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Χριστοπούλου, [E]
256. Γρήφος.
αΝ x ac x δλοι α!
μέλι x ασα, ασα
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Χρυσόφωρου [E]

ΑΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευματικῶν Ασκήσεων τῶν φύλλων 11 καὶ 12.
127. Ὑπερβίδη: (ὑπέρ, εἰ, δίς.)—128. Κῆπος, κῆτος.—129. Πελάς.—130.—131. 1, Ὁ φελλός (ὄρελος). 2, Ὁ Ἴστρος (οἰστρος).—132. Τ Σ Α Γ Ρ Π Ο Σ Κ Υ Φ Ο Σ
133. ΤΑΜΕΣΙΣ
(Ἄμασις, Μαία, Ἑστία, Σίαμ, Ἰτέα.)—134.—136. 1, Μαινόμεθα πάντες θταν ὀργίζομεθα. 2, Ὁ ἕνας λόγος φέρνει τὸν ἄλλον. 3, Ὁ φθόνος τὴν δόξαν βαρύνει.—137. ΣΟΦΙΑ, ΑΧΑΪΑ, ΝΗΣΟΣ, ΣΑ (Στραθῶν, ΟΧΗ, Φαλαρῖς, ΔΙΔΑΣ, Ἀδανδ.)—138 Ζήτω ἡ Ἑλλάς.—139. Εἰς δὴν εἰς δάση ἄγρια.
140. Μοσχάριον (Μόσχα, Ρίον).—141. Ἄηρ Ἀττήρ.—142. Μὴ νώλης Πανώλης.—143. Ὁ ορος—ὄρος.
144. ΜΕΛΙΣΣΑ 145. Τῆ ἀνταλλαγὴ διὰ Ε Α Ε Ρ τοῦ Α, σχηματίζονται αἱ ΛΑΦΥΡΟΝ λέξεις, αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ Ἰ Υ Α Η Κυβόλεξον: Α Σ Ι Α Σ Ε Ρ Α Π Ι Σ Σ Ο Ι Ι Α Ρ Ν Η Σ Ι Σ Α Μ Η Ν
146.—147. 1, Ὁ Ἀθηναῖος ναύαρχος Λακεδαιμόνιος. 2, Τὸ γράμμα Υ (πρὸ τοῦ ἄλλο).—148 ΠΕΠΩΝ—ΕΚΑΤΗ (Πεπτός, ἔΚΕΟΣ, κόΠων, ὑπὸ Πτικόν, ἀγγὸΝΗ.)—149 Ἐν οἶδα εἰς οὐδὲν οἶδα.—150. Πολλὰκις μικρὰ ἠδονὴ μεγάλῃ λύπην προξενεῖ
Σημειώσεις. Εἰς τὴν λύσιν τῆς ὑπ' ἀρ. 123 Ἀσκήσεως, κατὰ λάθος ἐσημειώθη λεξιόν, ἀντὶ λεγτέος.

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

[Μυθιστορία ὑπὸ ANDRÉ LAURIE.]
(Συνέχεια ἴδε σελ. 173.)

Μετὰ ἓν τέταρτον ἐργασίας, ὁ Λωμόνδος καὶ ὁ Λεγκέν φυσῶνες ἐναλλάξ εἰς τὸ στόμα τοῦ Δάβις, κατώρθωσαν νὰ ἐπαναφέρουν τὴν ἀναπνοήν, ἐν ᾧ ἡ κυρία Μασσαὶ καὶ ἡ Μαργαρόνα ἔτριβον αὐτὸν μετὰ δύναμιν ὅπως ἀναζωογονήσουν τὰ πνεύματα μέλη του. Μετ' ὀλίγον ὁ Δάβις συνήλθεν, ἀνεκάθισεν, ἐκταρνήσθη, ἔστραψε τὴν κεφαλὴν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ περιέφερε πέριξ τοῦ ἄτονου βλέμμα.

Διακρίνας πλησίον τοῦ τὴν γιάλην τοῦ ρουμιού, τὴν ἤρπασε, τὴν ἐξεπομάτισε, καὶ θέσας αὐτὴν εἰς τὸ στόμα του, κατέπιε τὸ περισσότερον μέρος τοῦ περιεχομένου τῆς. Ἐπειτα ἰδὼν τριγύρω του μετὰ βλέμμα διαυγέστερον, ἔμεινεν ἀρκετὰ ἐκπληγτος εὐρεθείς ἀντιμέτωπος τοῦ Λεγκέν.
— Νὰ πῆς αὐτὸ τὸ τσάι καὶ νὰ κοιμηθῆς, τῷ εἶπεν ὁ ἰατρός μετ' ἐπιτακτικὸν τόνον. Νὰ μὴν κινηθῆς, ἂν δέν σου δώσω τὴν ἀδειαν, καὶ αὐριοῦν θὰ εἶσαι θάνα.

— Εὐχαριστῶ! εἶπεν ὁ Δάβις μετὰ φωνὴν μόλις ἀκουσθεῖσαν. Ἀφ' οὗ δ' ἔπιε τὸ τῆνον καὶ τὸν ἐσπαργάνωσαν ὡς μουρμύαν, ἀπεκοιμήθη ἡσύχως.

Τὴν ἐπαύριον ὁ ἰατρός τὸν εὐρε πολὺ καλλίτερα καὶ τῷ ἐπέτρεψε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν καλύβην του.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, Λεγκέν καὶ ὁ Δάβις δὲν ἀντήλασσον πλέον ἐχθρικὰ βλέμματα.

Ἡ Κοραλία ἐδήλωσεν ὅτι ὁ Γολιάθ ἦτο ἀξίος μεταλλίου διὰ τὴν διάσωσιν τοῦ Δάβις, τὴν δὲ γνώμην τῆς παρεδέχθησαν ὅλοι. Τίς οἶδεν ὅμως πόσον καιρὸν θὰ ἐπερίμενε τὸ μέταλλον τοῦτο ὁ γενναῖος ἐλέφας, εἰάν μετὰ τινὰς ἡμέρας ὁ Χαρδουήγος δὲν ἔφερε μεταλλίνην πλάκα, ὑποπράσινον

ἐκ τῆς σκωρίας, τριγωνικὴν, φέρουσαν ἱερογλυφικὰ γράμματα καὶ εἰς τὰς δύο ὀψεις τῆς, τὴν ὁποῖαν εὐρε κίμων ἀνασκαφὰς εἰς τὴν αὐλήν τοῦ φρουρίου. Τὸ περιωρισμένον νὰ φέρεται ἀνηρημένον. Ἡ Κοραλία μετὰ πολλὴν εὐχαρίστησιν ἐδέχθη νὰ το κρεμάσῃ εἰς τὸν λαμόν τοῦ ἐλέφαντός τῆς, εἰς ἀνάμνησιν τῆς γενναίας πράξεώς του.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.
ΑΓΡΙΠΠΑΣ ΜΩΒΙΛΑΙΝ.

Τὰ πράγματα ἀπέδειξαν μετ' ὀλίγον, ὅτι

πολὺ ἐγκαίρως ἐφρόντισαν οἱ ἄποικοι νὰ περιφράξουν τὴν χρυσοῦχον ἔκτασιν των. Ἡμέραν τινὰ, εἰς τὴν κορυφῆν τοῦ λόφου ἐφάνησαν μερικὸι ἄνθρωποι, βακένδυτοι, μετὰ μορφήν ὑποπτον κατ' ἀρχὰς οἱ μεταλλευταὶ ὑπέθεσαν ὅτι ἦσαν σύντροφοι τοῦ Βραΐη καὶ τοῦ Δάβις. Ἄλλ' οἱ δύο οὗτοι, ἰδόντες τοὺς ἐπιδρομῆς, ἐξέφρασαν ζωνῶς τὴν δυσἀρεσκείαν των. Ὁ Δάβις μάλιστα ἐδείξε τὸν γρόνθον του εἰς ἓνα, ὁ ὁποῖος ἤλθε πρὸς αὐτὸν νὰ ζητήσῃ πληροφορίαν τινὰ. Οἱ ἄγνωστοι οὗτοι, ἐπεθεώρησαν μετὰ βῆμα βραδύ, τὰ περιφραχθέντα μέρη ἐγκατεστάθησαν δὲ ὄχι μακρὰν τῆς περιοχῆς τοῦ ἰατροῦ, ὅπου ἦναψαν πυρὰν μετὰ ξηροῦς κλάδους.

Ἀγανάκτησιν ἠσθάνθη ὁ Γεράρδος ὅτε εἶδε τοὺς ἐπισκέπτας τούτους. Ἄλλ' ἡ ἀγανάκτησις αὐτῆ ἐκορυφώθη μέχρι παραξήσεως μετ' ὀλίγον διότι ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ προσέλευσις ξένων δὲν ἔπαυσεν ἤρχοντο πεζοί, ἔφιπποι, μετὰ χειραμάξια, μετὰ ἀμάξιας συρομένας ἀπὸ βοῦς, μόνον ἢ κατ' ὀμάδας, γυναῖκες, παιδιά, γέροντες, Γάλλοι, Ἀγγλοὶ, Ἰταλοὶ, Γερμανοὶ, Ἀμερικανοὶ, Κινέζοι, Ἰάπωνες, Μαῦροι, διαφόρων φυλῶν τὸ ρεῦμα τῶν μεταναστῶν ἐχάραξε τὴν καίτην του καὶ ἔτρεχε μετὰ φροβερὰν κανονικότητα. Κατ' ἀρχὰς ἤλθον πέντε, ἔπειτα δεκά, ἢ εἴκοσι, μετ' ὀλίγον ἑκατοντάδες, καὶ μετ' ὀλίγον χιλιάδες. Ὁμοίωσον μετὰ ἐπιδρομὴν ἀκρίβων, αἵτινες σκοτίζουν ὡς πυκνὸν σύννεφον, ὅλον τὸν ὀρίζοντα.

Οἱ πρῶτοι μετανάσται, βλέποντες ὅτι αἱ ὄχθαι τοῦ ποταμοῦ εἶχαν περιφρα-

« Σιωπὴ ἄκρα κατέλαβε τὴν οἰκογένειαν. » (Σελ. 178 στ. γ')